

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 4
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 5 ФЕВРУАРИ 2019 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВАТ: Даниела Марчева, Олга Керелска

На заседанието присъства Мария Христова - за главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09.35 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на ВСС на 5 февруари 2019 година. Дневният ред е на вашето внимание. Няма постъпили допълнителни точки за включване в дневния ред, поради което започваме с дневния ред така, както е обявен и е на вашето внимание.

Първа точка е избор на административен ръководител на Специализирания наказателен съд. Кой ще докладва точката? Заповядайте!

Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря Ви! Колеги, преди да започне докладването на тази точка, във връзка с нея искам да кажа нещо.

Още през лятото постъпи едно становище от една неправителствена организация по тази точка - НПО „Юристи срещу корупцията“. В това становище, което е подписано от председателя на неправителствената организация Александър Манолов се твърди, има един абзац, който сочи, че сме в близки отношения с един от участниците в процедурата - Мария Карагьозова. Искам да кажа - Да, познавам Мария Карагьозова, както познавам и всички останали съдии в Гоцеделчевския районен съд. Познавам и много голяма част от съдиите в почти целия съдебен окръг по една или по друга причина.

Искам да заявя, че нямам абсолютно никакви близки отношения, никакви близки контакти, никакви срещи и разговори, никакви ангажменти във връзка с избора по отношение на това лице. Няма да си направя отвод от участие, защото не виждам никакво основание в тази посока. Чел съм внимателно концепцията и на единия, и на другия кандидат, имам своето виждане, своето разбиране, но това твърдение за мен не е основание за отвод от участие в процедурата по избор на административен ръководител на Специализирания наказателен съд. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Този материал, който Вие казвате, че е постъпил още през лятото, на вниманието на колегите ли е по преписката? (Б. Магдалинчев: Да.) Добре, бихте ли казали къде е, за да

може всеки, ако има някакви въпроси, да ги зададе, тъй като споменахте, че още през лятото е постъпил.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ (без микрофон): Ето становището, което е озаглавено, след атестациите. Първо е концепцията на единия кандидат, след това е на Мария Карагьозова, след това е атестация, становище на КАК, становище на Комисията по професионална етика, концепция, становище (така е озаглавено) към материалите, които са приложени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Постъпило е на 10.07.2018 г. Благодаря Ви!

Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на КАК е да бъде проведен, на основание чл. 194б, ал. 1 от Закона за съдебната власт, избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Специализирания наказателен съд. Кандидатите са двама. Това са съдиите Мариета Райкова Пашова, понастоящем заместник на административния ръководител - заместник-председател на същия съд, както и Мария Василева Карагьозова, тя е съдия в Софийски районен съд.

Ако ми позволите, становището на КАК, което се депозира по реда на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ по отношение на двамата кандидати е положително, като КАК приема, че липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на Мариета Райкова Пашова спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител - председател“ на Специализирания наказателен съд. Идентично е и становището като изводи по отношение на другия кандидат, а именно липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на Мария Василева Карагьозова спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно „административен

ръководител - председател" на Специализирания наказателен съд. Ако са тук кандидатите, може би да пристъпим към изслушването им.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Нека да поканим първия кандидат. Това е Мариета Христова Райкова-Пашова, заместник административен ръководител на Специализирания наказателен съд.

(Мариета Райкова влиза в залата)

Заповядайте, съдия Пашова! Точка първа от дневния ред е избор на административен ръководител на Специализирания наказателен съд. Вие един от кандидатите. Имате възможност да запознаете колегите накратко с Вашата концепция и да отговорите на техните въпроси. Заповядайте!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря Ви! Аз всъщност съм съдия Райкова. Благодаря за възможността днес да съм тук и най-вече на колегите ми от Специализирания наказателен съд, които са ми дали тази възможност. Тъй като отвън чух каквото се дискутира, искам да кажа, че аз също нямам никакви основания да искам отвод на г-н Магдалинчев. В това становище, за което стана въпрос не виждам изложени никакви факти и аргументи, които да ме накарат да искам такъв отвод.

Накратко за тези, които не ме познават - аз съм магистрат повече от 20 години. От 2006 г. съм съдия в Софийски районен съд. От 2013 г. бях командирована в Софийски градски съд, тогава се явих на конкурс и спечелих за съдия в Специализирания наказателен съд, където правораздавам от 2015 г., като от м. май миналата година съм зам.-председател на съда.

От работата ми в различни съдебни институции съм разбрала, че независимо за кой съд става въпрос целта е една - справедливо решение в разумен срок. При това решение и изпълнение на тази цел не е в резултат само на индивидуалната работа на един

съдия, а всъщност е резултат от екипната работа на всички съдии, които понякога остават настрана съдийската си работа, за да решават професионални, организационни проблеми, да създават добри практики. Разбрала съм и че правораздаването, за да бъде добро, трябва да се опира на три предпоставки. Първата е мотивацията и добрият професионален опит на конкретния съдия, с дадената му от Висшия съдебен съвет обективна възможност да правораздава. Също така добрата управленска визия на неговия административен ръководител, пред който аз накратко мога да формулирам няколко задачи. Първо, да гарантира независимостта в правораздавателната дейност на всеки един съдия, да организира администрирането на съда в съответствие със създадените правила, добре да ръководи материалните ценности, инфраструктурата, да дава възможност на всички съдии и съдебни заседатели да повишават квалификацията си, да посещават семинари, да надграждат, да поддържат добри взаимоотношения с всички институции в съдебната и в извънсъдебната власт, на наднационално ниво, като обменят добри практики както за правораздаването, така и за администрирането на съда.

Каква беше моята мотивация да дам съгласие да бъде издигната кандидатурата ми. Всъщност тя не е по-различна от мотивацията ми да дойда в Специализирания наказателен съд. Първо, предизвикателството на самата специализация, то за първи път се прави в наказателния процес. От работата си там сама разбрах, че от специализацията обществото има полза и не само защото тези видове престъпления (аз бих ги обособила в три групи: организирана престъпност, тероризъм, корупционни престъпления), не само защото тези престъпления са извадени от възможността за влияние на местно ниво. Специализацията всъщност е правораздаване по по-ограничен кръг дела и дава по-добра възможност за натрупване на правни знания

в тази област, оттам се повишава и качеството на самите съдебни решения, предвидимост се създава в практиката на съда и като цяло това е добре за правната сигурност.

Аз не съм от самото начало в Специализирания наказателен съд, но наблюдавала съм и знам, че макар и най-младият съд в България, пътят не е бил лесен. Освен че е трябвало да се преодолеят различни трудности от чисто битов характер, е трябвало да се преодолее скептицизма в обществото има ли смисъл от съществуването на този съд. Мисля, че вече приключи дебата относно това специален или специализиран е съдът, след няколкото решения на Конституционния съд за мен е безспорно, че това е съд, създаден на основата на закона, правораздава по материалните и процесуалните правила, по които правораздават всички други съдилища, а кариерното израстване, назначаване на съдиите става по същия закон, по който и за другите съдии - Закона за съдебната власт.

Накратко за съда. Към момента щатната численост на съда е 21 съдии, като реално заетият щат е 18 съдии, в т.ч. трима заместник-ръководители, единият от тях изпълнява функцията на ръководител на съда. Щатната численост за момента на съдебните служители е 50, няма незаает щат. Предстоят конкурси за отпуснатите ни съвсем наскоро 1 щ.бр. за длъжност „съдебен деловодител“, за „съдебен секретар“, и 5 щатни бройки за „съдебни помощници“. Действащата администрация е обособена в две групи - обща и специализирана. Това разпределение и функции е доказало своята ефективност във времето. В последната година, както и в предходните в съда са извършвани регулярни инвентаризации. През 2018 г. бяха извършени на делата, проверка на регистратурата за класифицирана информация, инвентаризация на имуществото, последната проверка беше на веществените доказателства (тя приключи съвсем скоро - м. декември). Като цяло

резултатът добро съхранение, но всъщност се препоръчва търсенето на общо помещение за съхранение.

Съдът притежава добра вътрешнонормативна обезпеченост, за почти всички дейности (аз дори не мога да се сетя такава, която да не е обезпечена с правила), има такива, които действат, последните приети са от м. февруари 2017 г. за организация и дейност на Общото събрание. Оттогава често се е случвало по решение на мнозинството да бъдат извършвани някакви промени в Правилата, примерно през м.декември беше последната промяна в Правилата за случайно разпределение - възможността да се прави автоматична корекция в случай, че някой съдия е новоназначен през годината или в случай, че дългосрочно е отсъствал и се връща на работа.

Съдът е подлаган на различни на много проверки от различни звена на съдебната власт. Всички те са приключвали с доклади, които се свеждат до знанието на съдиите, при необходимост се изготвят становища, възражения.

Регулярни са проверките, които се правят от Апелативния специализиран наказателен съд. Последната от тях е за първото шестмесечие на 2018 г. Всички констатации (аз съм запозната лично с три доклада на апелативната инстанция,) са с положителни изводи по отношение на деловодната дейност, водене на деловодните книги, спазване на сроковете за насрочване на съдебни заседания, за изписване на съдебните актове. Дори си спомням и ми направи впечатление, че в последния доклад беше отбелязано, че за шестмесечията има 29 постановени присъди и положителен беше коментарът, че 20 от тях мотивите са предадени в срок, като се има предвид, че нашите дела са многотомни, не са бързо ликвидни и мотивите им не са лесни за писане.

Сега приключи и комплексна планова проверка на Инспектората, която обхваща 2016-2017 година. Докладът беше връчен на колегите, те още се запознават, един колега депозира възражение. Докладът още не е влязъл в сила, но аз съм запозната с него, всички констатации са положителни, има съвсем малки забележки, които няма да е трудно да се изчистят, да се спазят в работата на съдиите.

Извършват се и проверки от Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства. До момента ръководството не е уведомявано за наличен проблем. Те са индивидуални проверки по конкретни дела.

Всъщност най-важни са докладите на Европейската комисия (поне за мен) по механизма за сътрудничество и оценка. По повод тези ежегодни доклади аз съм присъствала почти във всички срещи с колегите от Европейската комисия в последните години. Разговаряли сме с тях за специализираното правосъдие, насърчавали са ни да продължим в същия дух, изразявали са и притесненията си, когато на нас беше прехвърлена подсъдността за корупционните престъпления дали ще се справим в чисто организационен план и не мога да изразя и удовлетворение от последния доклад, където показател шести „Организирана престъпност“ беше временно затворен. Отчасти смятам, че това е заслуга на колегите в нашия съд.

Разпределението на делата. В съда е извършва в съответствие с Правилника за администрация на съдилищата (специалния закон), както и Вътрешните правила за случайно разпределение на делата.

Може би за вас ще бъде интересно, че последните две години Общото събрание беше решило да не занулява системата за разпределение, защото преценката на мнозинството беше, че ако се занули системата, колеги, които са получили повече дела, (критерийни),

т.е. по-тежки от тежките дела, има риск да получат още такива. Тъй като все пак системата е за случайно разпределение, тя не цели абсолютна равнопоставеност на всички съдии, не може и да я постигне - ритъмът им на работа е различен. Сега месец декември вече мнозинството реши друго, че ще занули системата горе-долу със същите мотиви, т.е. да видим как пък работи занулено.

Характерното при разпределението на делата е, че специално при нас то отнема твърде много време. Вие сами знаете каква е бройката на частните наказателни дела по дежурство. Освен тримата заместници, заповед за разпределение имат и още двама колеги. Има дни, в които разпределените дела са повече от 50, има и дни, когато исканията по чл.161 от НПК - искания за претърсване и изземване примерно са 100, извън другите дела, извън производствата по чл.65 от НПК. Това означава постоянно един съдия да е на разположение. Дори да се опита да се занимава с пряка съдийска работа, тези дела не идват на един куп и в рамките на час-два да ги разпредели, те идват постепенно цял ден. Така че той постоянно трябва да спира съдийската работа, да разпределя, да се връща, да се занимава с това несвойствено задължение, което макар и с голяма значимост всъщност е въвеждане на цифри и натискане на копче.

Натовареността на съда - за нея аз имам собствено усещане, но когато изготвих концепцията си, ползвах Анализа за натовареността на съдилищата, който през м.май 2018 г. беше приет от Комисия „Съдебна карта“ и съобразно този анализ се отреждаше първо място на нашия съд по абсолютни стойности на разгледаните през годината дела, както и на относителен дял на постъпилите и разгледани дела месечно. Същото заключение за висока натовареност може да се направи, като се ползват критериите на Правилата за оценка на натовареността, според които за 2017 г. средната натовареност на съдия в

Специализирания наказателен съд е 147 единици. При нормална натовареност от 70 до 110. Вие сте запознати всъщност с нашия проблем. Ние през м. декември 2017г. бяхме тук, за да ни изслушате, след това бяхме инициирали Общо събрание през април 2018 г., на което решихме да поискаме 10 щатни бройки за съдии и 6 засъдебни помощници. И очевидно се отнасяте с разбиране към искането, след като вече има отпуснати 2 щатни бройки, а очакваме и двама колеги, назначени по реда на чл. 194 от ЗСВ.

Какви достижения и добри практики мога да очертая в дейността на Специализирания наказателен съд.

Първо - Общото събрание. За Общо събрание се заговори в последните години и за ролята на съдийското самоуправление. В този съд общи събрания се провеждат от самото му създаване. Аз дори и не знам друг съд, който да е провел последните две години толкова общи събрания, колкото при нас са проведени както неформално, неформалните за тези, които ние провеждаме един път месечно за планиране на дежурствата за следващия месец. На два месеца се провежда и едно формално - по процесуалния ред събрание, на което се решават възникнали организационни проблеми, обсъжда се съдебна практика, въпроса за натовареността на заместник-председателите, върнатите от инстанционен контрол дела също се обсъждат и всякакви други проблеми. Последното проведено такова събрание беше миналата седмица. Следващото планирано по някои проблеми на вътрешнонормативните правила е планирано за края на февруари. За в бъдеще със сигурност трябва да продължи тази добра практика. При това е интересно, че ние сме 18 човека, които ежедневно общуват и всякакви други, неналагащи вземане на решения обстоятелства дейности могат да се обсъждат на практика ежедневно.

Какви добри практики други откривам в този съд, които биха били интересни за вас. Делата, както казах, са тежки, многотомни и планирането на съдебното заседание предполага яснота за присъстващите процесуални субекти. Едно съдебно заседание тук се подготвя цял ден предварително, защото нашата юрисдикция се простира върху територията на цялата страна, адвокати и защитници често пътуват от другия край на България и съдията не може да се позволи да недогледа кои са призованите, има ли рискове от отлагане и да разкара множество страни, различни разходи да им бъдат причинени. Затова деловодителите тук не са ограничени да се явяват на доклад при съдията в определен ден и час. Те постоянно има практика при всеки постъпил документ да се докладват, а и често сами са насърчавани да търсят решения - изготвяне на справки по призоваването и така се чувстват повече съпричастни към съдопроизводството и повишават и мотивацията си за работа.

Друга добра практика, която съвсем накратко ще споделя, са закритите заседания. Това са заседания, които се провеждат между две открити съдебни заседания, където съдебният състав решава единствено организационни въпроси по бъдещото планиране на съдебното заседание с оглед постъпили молби за отлагане, болнични листове, планира възможностите дали прогнозно ще се даде ход или от напред е ясно, че ход няма да бъде даван и на страните не следва това да им е съобщено, едва когато дойдат, и се взема решение за отсрочване на съдебното заседание.

Друга добра практика по управление на делата е във възможността в първото съдебно заседание (то вече е откритото разпоредително заседание) освен задължителните за обсъждане въпроси да се създаде нещо като процесуален календар. Това означава да се изслушат страните и да се определят нещо като процедурни етапи

на самото съдебно производство - в кои дни ще се разпитат свидетели, в кои дни ще се планира изслушване на звукозаписи, преглеждане на видеозаписи от специални разузнавателни средства, тъй като това изисква планиране и участие на системен администратор, в кои дни ще се извърши оглед на веществени доказателства, за кога се планират съдебните прения. Самите доказателствени способности, които се използват тук са специфични. Както казах, в нашата работа често се използват резултатите от СРС и тук не става въпрос само за общоизвестните подслушвания и проследяване, а често се използва и разследване чрез служител под прикритие и много по-рядко, но все пак се използва, и доверителна сделка и контролирана доставка. Често в процеса на разследване се ползват и показания на анонимен свидетел, които отново искат планиране на съдебното заседание с цел да се запази неговата самоличност.

Намирам, че добре се ползват и към момента в съда информационните системи. Всяко дело има електронна папка, като стремежът е вече при някои дела (всъщност успяхме да го постигнем) електронното досие, електронната му папка включва всички материали, в т.ч. и от досъдебното производство. Разбира се, това се постигна по по-малките като обем дела, но на път сме дори това да стане и по „делото КТБ“. Кореспонденцията във вътрешната дейност на съда също се води по електронен път, обособени са всякакви вътрешни страници. (прекъсната)

Всъщност, ако трябва да очертая проблемите пред съда аз вече казах, това са кадровото му обезпечаване. Този проблем на практика започна да се решава, макар че аз разполагам вече и с анализа за 2018 г. и ако има интерес, бих представила данните, които сочат на още по-голямо 11,8%-но увеличение на делата.

Сградният проблем е другият, който също е на път да се разреши. Вие знаете, че сградата на ул. „Черковна“, 90 е на път да бъде освободена от Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ) и пред нас предстои с разбирателство с другите специализирани институции да си разделим помещенията. Това се предвижда като временно решение. Аз обаче съм обнадеждена, че може да бъде и постоянно, тъй като сградата е много добре ситуирана, вече е съобразена с ритъма ни на работа, не виждам защо да не останем и за постоянно там.

Аз приключих в такъв случай и ако има въпроси, може би да отговаря на тях. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, заповядайте по точка 1 - избор на административен ръководител на Специализирания наказателен съд.

Ако няма, нека аз тогава да започна. Вие самата с поменахте за този скептицизъм, който се прояви при създаването на специализираните структури. Донякъде отговорихте на въпроса, но нека да кажа, че част от скептицизма се състоеше в това, че не най-добрите юристи в началото, когато се създаваха тези структури, кандидатстваха и станаха магистрати в тези съдилища. И първият ми въпрос е свързан с това - как ще успеете да убедите обществото, всички, които се интересуват от този въпрос за това, че както казахте Вие този скептицизъм да бъде преодолян? Затова знаете първоначално трудно се запълни състава на тези специализирани структури, впоследствие се допълни този състав и все пак - как ще успеете да опровергавате скептицизма, за който самата Вие казахте за това, че не най-добрите юристи, не най-добрите професионалисти работят в специализираните структури и по-специално в Специализирания наказателен съд. Това е моят първи въпрос. Благодаря Ви!

МАРИЕТА РАЙКОВА: И аз благодаря за въпроса. Дали мога да отговоря на въпроса, че не най-добрите юристи са започнали в Специализирания наказателен съд. Бих казала какви са изискванията към един съдия, за да бъде той добър. Това е голям комплекс от качества, като се започне с професионална подготовка, мотивация, умение за работа с хора, добри комуникативни умения, устойчивост и много други, някои от тях изначално ги има и други ги създаваш в процеса на работа. Чувала съм това становище, но според мен не бих го приела еднозначно. По-скоро считам, че в специализираните институции трудно постъпиха магистрати заради съмнения, че върху тях ще се оказва влияние, че този съд се е създавал, за да се изпълняват някакви поръчки от някого. Всъщност до момента никой не ми е посочил, че някое дело се е развило точно по такъв правомерен начин. Както казах, материалните и процесуални правила, които прилагаме са същите като за останалите общи съдилища - инстанционният контрол приключва с Върховен касационен съд. Ако е имало такива съмнения, те вече би следвало да са преодолените с постановените присъди и разгледани през нашите - горните две инстанции. Но аз, когато дойдох в Специализирания наказателен съд всъщност бях очарована точно от добрия синхрон, създаден между колегите ни, които идваха от най-различни институции, някои не съдебни и въпреки това те бяха преодолели различията си и виждам, че за седем години са успели да създадат една разумна предвидимост на постановяваните актове, една яснота и пълнота на съдебните процеси. Старанието е голямо крайните съдебни решения да се постановяват в срок и много рядко, въпреки многотомните дела тези мотиви са извън рамките на разумния срок, макар че някои от тези колеги дори и не са били съдии до този момент. В този смисъл аз не споделям становището, което Вие казахте, а и спомням едни мотиви (това беше всъщност скорошни мотиви) при

промяната по повод шестте заплати законодателят каза, че по принцип трудно се намират кандидати за специализираните институции, няма стимули, с които да се привлекат хора, да се занимават с такъв значим обем работа и такава натовареност. Не ви перифразирам съвсем точно, но това беше смисълът на мотивите. Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Използвам възможността, че казахте, че процедурите по едни и същи процесуални правила, същевременно правилата на ЗСВ важат за всички. В този смисъл два въпроса, които са свързани - правомощия на по-горестоящия съд, в случая Апелативния специализиран съд и неговият ръководител да извършва проверки по движението на делата. Смятате ли, че усвояването на това правомощие осъществява натиск върху магистратите в първоинстанционния съд (има предвид скорошен казус, който няма как да не познавате) и смятате ли, че е нормално председателят на горестоящ съд да посещава своите колеги, да изисква от тях да изпишат мотивите и съответно да бъдат изпратени на горната инстанция? И Вие засегнахте въпроса за стимулирането с парични средства - смятате ли, че това е стимулът, който трябва да получат магистратите, за да правораздават предвид на законодателната промяна?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз може би да отговоря първо на втория въпрос. Стимулът да правораздават всъщност би бил по-добър, ако натовареността беше съобразена с възможностите им. Според мен това е първото решение, което трябва да се потърси. Така че един съдия да може да решава делата си в разумен срок и да е удовлетворен от работата си. Аз при работата си в толкова (не толкова - 3) съдилища съм разбрала, че основният проблем е невъзможността на колегата да се справи с разглежданите дела. Това е и в Софийския районен съд, и в Софийски градски съд, и в Специализирания съд.

По въпроса могат ли да се извършват проверки. Да, знам и за кой казус става въпрос по повод последния доклад на Апелативния специализиран наказателен съд, където беше посочена неправилна съдебна практика по приложението на чл. 269 от определен колега. В тази връзка (искам да запозная всички) колегата беше изготвил становище до Апелативния специализиран наказателен съд, че приема констатацията в доклада, като намеса във вътрешното му убеждение. В тази връзка Апелативният специализиран наказателен съд бе провел Общо събрание, на което е обсъждано как се прилага чл. 269 и препоръчал на нас също да проведем такова събрание. Ние също проведохме събрание - това беше последното събрание, което проведохме, където всеки каза как прилага разпоредбата на чл. 269. Мисля, че се обединихме около становището, че тук няма противоречива съдебна практика, а има индивидуално решение на колегата как да се приложи по някакво дело. Не сме били по-обстоятелствени, за да не навлизаме наистина във вътрешното му убеждение, нито сме се запознавали (не е и нужно) детайлно с конкретния казус. Случаят в действителност беше интересен по самото приложение, без аз да познавам самото дело. Само искам да кажа, че във връзка с разпоредбата на чл. 269, ал. 3, т. 1 има отправено към момента и преюдициално запитване, отговорът от което би бил доста интересен за решението на съда. Да, колегата действително е преценил намеса във вътрешното си убеждение, но мисля, че отношенията тук не излязоха извън рамките на институционалните такива и точно така беше най-добре да се постъпи - провеждане на Общо събрание, колегата преценява какво да ни каже за тази разпоредба, без да казва по кое дело и за какво се отнася, и всъщност ще ни запознае и с отправеното преюдициално запитване.

Сега за казуса, както казахте за повлияване, по-бързо изписване на мотивите не бих могла да отговоря, тъй като не съм запозната с такава ситуация да е съществувала в нашия съд, за да мога да бъда по-обективна.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, благодаря Ви! Все пак, за да дам възможност на колегите да зададат своите въпроси, ще компилирам следващите си въпроси, защото смятам, че са важни.

Първият е свързан с кадровото обезпечаване и сградния фонд. За кадровото обезпечаване зная Вашата позиция за повече бройки, вероятно колегите ще зададат въпроси в тази посока, но по отношение на сградния фонд знаете, че Висшият съдебен съвет направи всичко необходимо за обезпечаване сградата на техникум „Сталин“ (така известният Техникум „Сталин“), знаете сградата, която се намира на бул. „Стамболийски“ и тя беше именно за Специализирания наказателен съд с оглед възможността и предвид новата натовареност на съда да може да правораздава в едни нормални условия. Същевременно Вие взехте позиция, че сградата, която ще се освободи скоро от ДКСИ ще бъде достатъчна и може би това решение ще е трайно. Само малко повече аргументи в тази посока.

Вторият важен въпрос, който искам да задам е - все повече зачестяват атаките срещу магистрати, не мисля, че Специализираният наказателен съд ще бъде пощаден от това, дори има такива атаки срещу колеги. Каква е ролята на председателя на съда, за да може да защити своите магистрати от неоснователни нападки?

Въпрос, който няма как да не Ви задам за СРС-тата. Този съд, който най-много е сезиран с искания за специалните разузнавателни средства, същевременно пък като че ли голяма част от тези средства не достигат до съда и какво е Вашето обяснение? ... въпрос на организация, но все пак мисля, че е важно за всички.

За да не отегчавам колегите, има въпрос „за микроклимата в нашия колектив" - той е поставен от Ваш колега. Вие какви усилия бихте положили? Има ли проблеми в това отношение, тъй като се поставя въпросът на самото Общо събрание.

И най-сетне само Вашето мнение - двама от колегите на Общото събрание са казали, че упълномощавам, поради това че нямам възможност да участвам, упълномощавам друг колега „*да гласува от мое име*". На два пъти е направено това на Общото събрание - единият път от съдия Даниела Костова, втория път от друг един магистрат. Искам да попитам - къде има такива основания в ЗСВ на Общо събрание, намирате ли ги да се упълномощи писмено, в случая дори не и писмено, а устно? Къде се намират такива основания на Общото събрание, което се е провело в Специализирания съд? Благодаря Ви! Не искам да Ви отегчавам с повече въпроси. (Намесва се Г. Чолаков без микрофон: И практика ли е това при вас?)

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да, да. Всъщност това е инцидентен случай. За друг такъв не знам, но първо за сградата.

Аз всъщност (прекъсната от Л. Панов: И ние не знаем такъв случай затова се обръщаме към Вас? И аз не знам такъв.) За сградата. Аз не познавам сградата, тъй като тя все още не е освободена от Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ) и това са помещения и цели етажи, до които ние нямаме достъп. Аз не знам какъв е нейният ресурс и това е само моя идея, без обаче да мога да застъпя категорична позиция дали тази сграда ще ни събере. От друга страна, доколкото разбирам тя няма да се ползва само от нас, а от Специализирана прокуратура, Апелативен специализиран наказателен съд и Апелативна специализирана прокуратура. Не разполагам с данни какъв е кадровият обем на тези други структури и какви ще бъдат техните претенции по отношение на помещения. Така че аз виждам

само добрата възможност, но не мога да застъпя категорично становище дали тази сграда ще стигне на всичките специализирани институции. Известно ми е, че Специализираната прокуратура наближава 100 души, само прокурори и следователи. Те са пръснати, но предполагам, че ръководството им може да реши да ги събере на едно място. В този случай ми се вижда, че тази сграда няма да е достатъчна, макар че горе-долу имам виждане какъв би могъл да бъде нейният капацитет. Затова всъщност нямам такова категорично становище.

За специалните разузнавателни средства. Да, действително прави впечатление по статистически данни, че най-много искания за специални разузнавателни средства се отправят към Специализирания наказателен ръст. Ръст има и за 2018 г., мисля, че беше с около 400 искания повече от предходната година.

Аз съм отговорила на въпрос на Българския институт за правни инициативи (БИПИ) на какво според мен се дължи този увеличен брой на естеството на престъпленията, които са обект на разглеждане по съответното съдебно производство, че тези престъпления са по-конспиративни. Тук често я няма фигурата на „свидетеля-очевидец“ или „пострадалия“, чрез чиито показания да се постави основата на едно разследване. Корупцията по високите етажи на властта - там имаме отношения на двама души - взаимноизгоден, частен интерес от взаимна неправомерна дейност и малко е вероятно някой от тях да се разкае и да съобщи на властите. Затова са и често използвани тези способи, така си обяснявам. И пак казвам, че те не са само подслушване и проследяване. Много често е използвана фигурата на „служителя под прикритие“. Отделно от това голямата им бройка обяснявам с обстоятелството, че като самостоятелни искания и разрешения са продълженията, а те могат да се дължат на различни причини. Продължение, било защото дейността от предхождащите два месеца е

дала резултат видим и трябва да продължи да събирането на данни, но това е отделно разрешение. Тук нямаме увеличаване на броя на лицата, които са подслушвани, тъй като касаят едно и също лице. Отделни разрешения и допълнителните комуникатори. Какво имам предвид? В рамките на един разрешен срок, примерно на петнадесетия ден се установява, че лицето ползва и още един комуникатор, прави се ново искане, дава се ново разрешение, което е в рамките на вече разрешения срок, но то е отделно разрешение, отделна бройка.

Искам да кажа само нещо, което на мен ми направи впечатление. Всъщност, откакто съществува Специализираният наказателен съд тенденцията е за намаляване исканията за използване на специални разузнавателни средства. Аз си направих труда да погледна статистическите таблици, които между другото са публикувани на страницата на ВСС, годишните анализи на съдилищата. Общата бройка на дадените разрешения през 2012 г. е била 12 000. Миналата година общата бройка на дадените разрешения е 4500. Видима е трайната тенденция исканията за специални разузнавателни средства да намаляват. Да, може би делът на Специализираният наказателен съд в тази обща бройка се увеличава, но в цялост тези искания намаляват.

Нападките срещу съдиите, нали така беше? Да, всички сме забелязали, че медиите невинаги са честни и безпристрастни, когато обсъждат нашата дейност. Негативният коментар по отношение на едно съдебно решение може да е в широк диапазон - от деликатно несъгласие до хули и клевети към даден съдия. Къде е границата, откъдето трябва да бъде взето отношение, от съответния съд и от председателя? Първо, според мен негативни коментари са допустими. В крайна сметка тази професия предполага по-висока психическа устойчивост, иначе казано „по-здрав гръбнак“. Границата, след която трябва да се вземе отношение е нелегитимната вече критика - когато се

нарушава правото на изразяване на мнение и когато се нарушава забраната да се вреди другиму. В такъв случай да кажа каква според мен би била легитимната критика. Според мен е тази, която се опира на действителни факти по случая, не използва обиден и жаргонен за конкретния съдия език, не прави недобросъвестни внушения към него или към физически лица по конкретния казус (може да не става въпрос за съдията, може да става въпрос за страните по делото).

Каква е ролята на председателя и какво трябва да направи? Първото нещо е да стимулира откритост на правосъдието. Образно казано съдебните зали трябва да са отворени за обществото, така че то да знае какво прави съдът, как го прави и защо се стига до определено решение. Трябва да се предоставя обективна и точна информация на медиите. Във всички случаи обаче на недобронамерена критика трябва да се дава ясна и точна реакция било като право на отговор, било като становище на целия съд, било като се оповести атакуваното съдебно решение по някакъв приемлив начин, на разбираем език на страницата на съда.

Аз всъщност бих насърчила колегите си да обясняват своите съдебни решения, тъй като незнанието е това, което поражда недоверие. Аз самата винаги след постановяването на присъда от съдебния състав накратко разяснявам на страните в съдебна зала аргументите за това решение и личният ми опит е показал, че тези разяснения „очи в очи“ със страните създават по-голяма яснота и сигурност за постановеното съдебното решение, не само защото председателят в този момент говори на по-разбираем език, а заради това, че така съдията дава да се разбере, че съдебният състав е чул и пледоарията на прокурора и защитната позиция на адвоката и истината на самия подсъдим. Така че решенията биха могли да бъдат много, във

всички случаи откритостта на правосъдието, точна и бърза реакция на всяка недобросъвестна критика.

За гласуването. Да, сега и аз за първи път се сблъсквам с тази ситуация. Да, не се е случвало досега. Защо така са преценили колегите да процедират не бих могла да кажа, но знам, че са били ангажирани с дела и това очевидно е някакво по-спонтанно решение. Нямам друг коментар. (Намесва се Г. Чолаков: Това не е практика при вас, така ли?) Не, за първи път виждам подобно решение. Дали бих ги упрекнала? Може би да, след като приключа.

Микроклиматът в съда е добър. Да ви кажа, че аз винаги съм го изтъквала. Да, има разногласия между колегите по някои чисто процесуални въпроси, организационни и аз винаги съм ги насърчавала да решават тези проблеми чрез говорене. Аз самата виждам пътя да се решават проблемите чрез взаимно изслушване, дискусии, да се чуят различните позиции, защото само тогава ти би се убедил дали си правият, дали си склонен да изложиш повече аргументи, да си настъпателен или да направиш крачка назад. Но конкретни проблеми в съда, които да изнеса днес не намирам и да обсъдя с вас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, заповядайте! Въпроси към кандидата? Г-н Мавров, след това г-жа Пашкунова, след това г-н Магдалинчев, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колега Райкова, ако Ви изберем за административен ръководител, бихте ли преодолели това непрекъснато повтаряне, че сте страхотно ангажирани, че гледате най-много дела. Ние много сме наясно какви дела гледате. Знаем, че сте натоварени от гледна точка на дела, които не са по същество, защото аз специално за Вас извадих една обикновена, съвсем малка справка. Значи през 2014 г. до 2018 г. Вие лично сте разгледали 33 общ характер дела - това са пет години, разгледали сте второинстанционни дела за тези пет години 43 и

сте сключили 11 споразумения. Това е много ниско натоварване за гледане на дела по същество.

После нещо друго. Вие в момента казахте нещо, което много ме учудва, защото доколкото аз разбирам закона разрешения се дават за подслушване на лицето, а не на всички телефони, които лицето ползва. (Прекъснат от М. Райкова без микрофон: Не сте ме разбрали. Аз ще се доуточня, да.) По този начин, ако е така, Вие само си увеличавате бройката на този вид дела. (М. Райкова: Ще обясня какво имам предвид.) Това е. Ще можете ли да преодолеете, защото ние контактуваме с доста колеги от страната. Те смятат, че вие не сте натоварени повече от тях. Нали говорим за делата по същество. Всичко останало е нещо, което и ние, наказателните съдии, сме го направили с годините, давали сме разрешения, гледали сме мерки за неотклонение и т.н., но делата ви по същество - там са много ниски. Разбирате ли? За Вас специално за тези пет години какво означават тези цифри?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Само да ви кажа за тези справки. Вие казахте второинстанционни дела, ние не сме (прекъсната от С. Мавров: Не, това са дела, които сте гледали и в Софийски градски съд.) Да, добре. Всъщност да ви кажа, че аз последното си дело в Софийски градски съд приключих преди един месец, като не миналата, а поминалата година пък приключвах делата си в Софийски районен съд. Така че в момента, когато аз бях назначена съдия в специализиран съд (да обясня) останах още една година командирована в Софийски градски съд. Защо? Защото се оказа, че аз имам много работа в Специализираният наказателен съд, ако постъпя, тогава нямаше въведена практика да се извършва корекция и постъпвайки в средата на годината, аз щях да приемам много дела. В същото време имах 30 дела за приключване в Софийски районен съд, 12 дела общ характер в Софийски градски съд. Прецени се от двете ръководства, че това ще

бъде една „совалка“ по три съдилища и поне да ми се даде година време да приключа с делата в Софийски районен съд. Вече когато встъпих, те бяха останали 3 дела за приключване.

Усещането ми от тази гледна точка е било, че съм натоварена във връзка с това разкъсване първоначално между две и накрая между три съдилища, макар и не за толкова продължително време. Да, колегите казват, че Специализираният наказателен съд не е натоварен с дела общ характер, но според мен е натоварен. Аз гледам статистиката. От 2016 г. и 2017 г. (за 2018 г. не знам как е) той е на трето място от окръжните съдилища по брой наказателни общ характер дела след Софийски градски съд и след Пловдив. Това е без отчитане частните наказателни дела. Според мен, те също са много - 7000 за мен е голяма бройка. Да, няма как да ги игнорираме тези дела. Вие обсъждате промени в системата за натовареност, много колеги правят възражение, че искат в системата да включат и всякакви извън съдийската им работа дейности. Тогава защо не би се отчела работата по частните наказателни дела при тази бройка? Само производствата по чл. 65 НПК - мерки за неотклонение, за 2018 г. са със 100 отгоре. Аз като заместник-ръководител, изпълняващият функциите ръководител давам и постоянни дежурства, защото няма друг начин да се справи съда с тях, те са много тежки. Последното ми дежурство е от предния петък, падна ми се производство по чл. 65 НПК - две лица, 120 тома. Това дело целия преден ден трябваше да се изчете, за да се види първоначалната база от доказателства при производството по чл. 64 НПК, да се види надградена ли е тази база, рисковете от укриване. Цял един ден преди гледане на тази мярка отне запознаването с материалите. Самото производство отне два часа, оправянето на протокола още един час. През това време съм и разпределяла дела, може би не за целия ден, защото и някой друг е разпределял, но за тази седмица бях дежурна по

разпределянето на СРС. Така че не мога да се пренебрегнат тези дела, защото те са и резултатът от новото досъдебно производство на Специализираната прокуратура, което аз в перспектива пък виждам като внесени в нашия съд обвинителни актове, защото аз когато обсъждах в концепцията си натовареността, искането на щатни бройки, видях и данните на Специализираната прокуратура за последната година. Общият брой на досъдебни производства беше около 2500 и там в този анализ беше отбелязано, че за последните 4 години прекратените досъдебни производства са 50. Това за мен в голяма степен на вероятност означава, че другите ще дойдат при нас като обвинителни актове. Вижда се, че са много именно заради многото частни наказателни дела.

Разбира се, не е само задължение на Висшия съдебен съвет да се бори с натовареността. Всеки един административен ръководител трябва да вземе мерки, които са по силите му. Ние и сега сме взели такива, и какви други аз възнамерявам да взема, ако бъда избрана. Първо, въпросът как при нас се решават дежурствата за следващ месец. Те се решават, като всеки каже кои са свободните за него дни. Така добросъвестно той сам организира месеца си и казва кога е свободен, кога е ангажиран с наказателни общ характер дела, т.е. дежурствата се определят според индивидуалната натовареност на всеки за месеца.

Какви други мерки могат да се вземат? Могат колеги, които са по-натоварени от другите по решение на Общото събрание да се освобождават от разпределение на дела за определен период. Може също така да се въведе правило - аз го видях при други колеги, правилата на други окръжни съдилища. Примерно, когато колега получава над 100 тома дело, да се освобождава за един месец от разпределяне, както и когато постановява присъдата по това дело също за един месец. Възможно е да организира работата на самите съдебни

помощници, които знаем, че се ползват не толкова за високо квалифицирани дейности, но пък отнемат много време на съдията. Има разбира се, и аз ще взема тези мерки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! И аз имам два въпроса към колегата Райкова във връзка с натовареността. Взимам повод от това, което казахте тук, и от това, което сте изложила във Вашата концепция, че сте, според статистиката, най-натовареният съд в страната. В тази връзка искам да Ви попитам каква е Вашата оценка за системата за измерване на натовареността. Обективни ли са критериите и достоверни ли са резултатите, според Вас?

Другият ми въпрос е във връзка с кадровото обезпечаване на съда. Вие казахте, че сме уважили вашето искане за 4 бройки съдии и съдебни помощници – гласувахме в последното заседание на Съдийската колегия. Какво, според Вас, е оптималното решение, за да може да работите при нормални условия и да ви се осигури спокойна работа – като кадрово обезпечаване и като решаване на проблема?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз съм запозната с анализа за натовареността на съдилищата (казах за него), който беше приет през м. май 2018 г. на Комисия „Съдебна карта“. Запозната съм и с трите становища, както се запознах и с наскоро публикувания на страницата „Обобщен анализ – становище на всички съдилища по СИНС“. От този анализ разбрах, че част от съдилищата считат системата за неефективна и неслужеща като обективен критерий за натовареност. Други изцяло я одобряват, трети предлагат подобрене, като например да се подобри механизмът за контрол при определяне на шифрите и допълнителните коефициенти. Аз съм от тези, които одобряват тази система. Няма по-добър критерий от времето, който е ползван като измерител на работата по едно дело без усложнения. При това какъв

друг източник на информация за натовареността от информацията, предоставена от самите съдии? Аз самата съм участвала, когато се събираше тази информация. Така че споделям становището на колежата Калпакчиев, като смятам, че при възникнали проблеми тази система може да се надгради, да се балансира, да се оптимизира, да се търсят още решения, но на нейна база.

Свързвам го веднага с втория Ви въпрос. Как стигнах до извода, че ни трябва десет съдии? Ами, ползвайки точно тази система. Нали това е смисълът! И да предоставя данни. Средна натовареност в Специализирания съд, казах 147 – значи, над нормалната натовареност 37 единици при всеки един съдия. При 19 съдии тогава щат и фактически работещият това определяше седем или осем съдии, които да поемат тази свръхнатовареност; седем или осем съдии плюс още двама, които прогнозно трябваше да се предвидят, с оглед новата компетентност. Ето така, като чисто математически сбор се позовах пред колегите ми на резултатите от СИНС. Така че тя за мен има едно добро информационно значение. В бъдеще би могло да се подобри и чрез свързването ѝ със системата за случайно разпределение. Така освен информационна стойност, ще има полза и за конкретния съдия – когато му се разпределя дело, системата всъщност ще взема предвид колко той до момента е натоварен. Мисля, че всъщност така отговорих и на втория Ви въпрос – да, тази бройка намирам за подходящата, и то основавайки се чисто на тези цифри.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Уважаеми колеги, уважаема колега Райкова, аз много отдавна съм се откъснал от наказателното правосъдие и не мога да взема отношение нито за квалификацията, нито за опита на съдиите, които работят в

Специализирания наказателен съд. Това, според мен, най-добре ще покаже инстанционният контрол, който ще бъде упражнен от Върховния касационен съд, ако вече даже няма резултати по някои от делата там. Но обстоятелството, че действително в последния мониторингов доклад от м.ноември 2018 г. се дава положителна оценка по показателя „организирана престъпност“, който е в предметната компетентност и на Специализирания наказателен съд, донякъде е показател за работата на Специализирания наказателен съд, освен ако с лека ръка не махнем и кажем: „българска му работа и докладът на Европейската комисия“.

Искам да попитам нещо друго (Вие отчасти започнахте да обяснявате въпроса). В последно време Висшият съдебен съвет доста се натъква на проблеми във връзка с комуникацията с медиите. Общо взето в медиите (аз за първи път го чух от тази гледна точка, от този ракурс) има подмяна на състава от журналисти, които работят със съдебната тематика. Оказва се, че повече са журналисти, отколкото да са юристи, които да работят в тази посока. И се оказа, че те не разбират добре езика на съдията, който постановява съдебния си акт. В тази посока считате ли, че комуникацията с медиите е най-удачно да се осъществява само чрез „връзки с обществеността“ или и с председателя на съда, в частност на Специализирания наказателен съд, или тогава, когато има интерес и към колегата, постановил съдебния акт, той би могъл с няколко думи след постановяването на съдебния акт да изясни мотивите си за постановения акт? (Реплика на М.Райкова без микрофон.) Да, това го чух, затова казах, че отчасти отговорихте. Известно е, че когато един съдия постанови своя съдебен акт, той вече е наясно и с фактическата обстановка, и защо приема едни или други неща. Това е с цел да има по-голяма разбираемост между нас и обществото, комуникирайки през медиите. Благодаря!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря Ви! Аз само се извинявам – сега се сетих, че не отговорих на колегата Мавров за допълнителните искания за специалните разузнавателни средства. Ако искате, да изясня този въпрос, нищо че колегата го няма в момента. Тук не става въпрос за даване специални разузнавателни средства за отделни комуникатори. Пак да поясня. Дадено е разрешение за ползване на специални разузнавателни средства срещу конкретно заподозряно лице за два комуникатора. В процеса на слушане, в рамките на тези два месеца на десетия ден се установява, че това лице ползва четири комуникатора. За последните два няма постъпило разрешение. Какво прави тогава заявителят? Отправя допълнително искане до Специализирания съд да се разреши подслушване на същото заподозряно лице по отношение и на новооткритите два комуникатора. Това искане се прави в рамките на вече дадения, примерно двумесечен срок (той може да бъде и по-кратък) и ако съдът прецени, че са налице достатъчно данни, той дава отделно разрешение за тези два комуникатора с начална дата, каквато прецени и крайна дата – вече даденият двумесечен срок. Не става въпрос за даване на разрешения за комуникатори.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И му се образува ново дело? В този смисъл беше въпросът.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да, ново дело се образува, ново искане като самостоятелна бройка. Но когато самият заместник-председател се произнася по него, му се предоставят предходните частни наказателни дела и справка за конкретното заподозряно лице, съобразно Единния регистър, експлоатирано ли е спрямо него до момента специално разузнавателно средство и при необходимост се представят всички частни наказателни дела, които касаят това заподозряно лице, тъй като може да са отпреди две години, за да може да прецени дали се касае за

същата престъпна дейност, когато вече ще има ограничения, или преди време по друг повод е било прилагано специално разузнавателно средство.

Сега на въпроса на г-н Магдалинчев. Аз и преди казах, че ще насърчавам колегите си (ако желаят, разбира се) да прилагат моята практика, която винаги прилагам след постановяване на присъда.

На въпроса дали конкретният магистрат би трябвало да обясни. Всеки сам би решил, макар че Кодексът за етично поведение дава възможност всеки съдия да обяснява мотивите на своите решения пред обществеността и медиите, стига при това обяснение да не търси прекалена себеизява (мисля, че така беше казано). Съдиите, като правило, се притесняват да общуват с медиите. Може би за съд като нашия би било добре да има служител за връзки с медиите, който едновременно хем е служител на съда, хем знае много добре как се общува с тях; на разположение е ежедневно да им предоставя необходимата информация, ако законът го позволява.

Ако трябва да степенувам как трябва да се взимат решенията за изява, първо трябва самият съдия да си реши; след това – евентуално ако има такъв служител. Председателят би следвало да се намеси, ако има неоправдана критика и съответният съдия е пожелал все пак, защото той може въобще да не знае за някаква медийна публикация, пък ако научи, личното му мнение може да е, че тя не го ангажира по никакъв начин. При всеки случай трябва разговор с конкретния съдия дали трябва да се ангажира целият съд, дали е нужна подкрепа на съдиите към някакво негативно становище в медиите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към съдия Райкова?

Заповядайте, г-жо Димитрова!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Съдия Райкова, в своята концепция пишете (и е така), че щатната численост за съдии на съда е адекватна

към един минал момент – 2012 г., а *„същевременно разширената компетентност на Специализирания съд с последното изменение от м. юли 2017 г. на НПК значително е повишила натовареността на съдиите и ги поставя пред изпитание“*. Можете ли да ни кажете как и с колко се е повишила натовареността на съдиите точно във връзка с последното изменение и според Вас от колко съдии още има нужда Специализираният наказателен съд?

Също така, тъй като броят на специалните разузнавателни средства е много голям във вашия съд (разбира се, по обясними причини), знаете ли и можете ли да ни кажете каква е т.нар. „успеваемост“ на специалните разузнавателни средства; какъв е процентът на ВДС-тата от СРС-тата през последната година (или за последните години), откакто тази компетентност е прехвърлена във вашия съд?

МАРИЕТА РАЙКОВА: За последната година (всъщност това е първата година с новата компетентност) постъпилите дела за корупционни престъпления са 25. Според мен тежестта им за тази година основно се е проявявала чрез частните наказателни дела, т.е. като съдебен контрол по досъдебните производства. И защо смятам, че е така? Не че знам всичките тези седем хиляди НЧД-та по кои досъдебни производства са и колко от тези досъдебни производства касаят корупционни престъпления, но пак се опирам на анализа, който видях на страницата на Специализираната прокуратура (цитирам извадка от този анализ): за корупционни престъпления има общо заведени 918 преписки, от които 69 досъдебни производства; общ брой за същия период на всички досъдебни производства – 2304. Няма данни как са тези показатели за 2018 г. при прокуратурата, но моето усещане е, че голяма част от частните наказателни дела, за да се стигне до тази

висока бройка, се дължат на разследвания и по корупционни престъпления.

Аз казах, за щата поддържам това, което сме депозирали до вас. Обясних ви как аз лично стигнах до оптималния вариант за 10 щатни бройки – позовавайки се единствено на математически данни за натовареността на съда, не просто на личното си усещане за много работа. Това са моите отговори.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: За специалните разузнавателни средства.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз го зададох, а г-жа Димитрова го доразви. За ВДС също.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да, съжалявам, че пропуснах. Запознавайки се с данните от изготвени ВДС от експлоатирани специални разузнавателни средства, около 25% от тях (от експлоатираните специални разузнавателни средства) довеждат до изготвяне на веществени доказателствени средства. Какви са причините другите да не довеждат? Може би един анализ на Бюрото за контрол по прилагането на специалните разузнавателни средства би дал светлина, тъй като аз не мога да разполагам с всички тези данни. Имам предположения, но това са само предположения. Аз няма как да извърша такъв анализ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Г-жо Райкова, един въпрос, който може би вълнува много колеги. Вие работите при изключително високостресова среда. Разглеждате три типа дела и то на територията на цялата страна за деяния, които се осъществяват на нейна територия, а и в съучастие с чуждестранни извършители – тероризъм, организирана престъпност и корупционни престъпления. Как виждате Вашата роля като административен ръководител в организиране на

мерки, които биха облекчили колегите, работещи в тази високорискова среда, в тяхната работа?

Наблюдаваме в последно време един натиск не само медиен, но натиск от неправителствени организации с неясно финансиране, които заливат обществото с конкретни тези, изисквайки от съда конкретен резултат. Как бихте се противопоставила на такъв тип влияние върху работата на Вашите колеги? Това е вторият подвъпрос. А първият е следният. Как бихте организираща така, щото работата на Вашите колеги да бъде по-малко стресова, ако това изобщо може да се организира от административния ръководител, който наред с всички останали организационни задачи би следвало да създаде атмосфера, обстановка на спокойствие, на взаимно уважение и създаване на една устойчива среда, в която колегите да работят?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Преди малко казах, че наред с всички други качества добрият съдия, за да се абстрахира от негативната критика и да решава делата си изцяло върху закона и съобразявайки вътрешното си убеждение, трябва да има здрав гръбнак. Това е първата предпоставка. Всички други мерки са последващи. Както казах, всички знаем, че невинаги обществото разбира справедливостта като справедливост – по-скоро му се иска да е отмъщение. Медиите и политиците, които се изявяват в тях, невинаги спазват етичните кодекси на своето поведение. Аз отново считам, че при недобросъвестна критика трябва да има остра, навременна и бърза реакция. Но първите предпоставки за добра комуникация с медиите, с обществото са откритото правосъдие, публичност на съдебните решения; при необходимост тези, които са свързани с висок обществен интерес, да се пишат на ясен език; ако трябва, да се публикуват на страниците на съда някакви кратки техни резюмета, защото никой не е склонен да прочете мотиви от 50 страници, за да си направи изводите. По-лесният начин е

да чуе конкретната медия как ще коментира решението. А и съм забелязала, че когато обществото изразява становище за съдебната власт в гражданското правораздаване, по-често вади изводите си от личен контакт в дело, което има. В наказателното правораздаване изводите си вади от медиите. Хубаво би било да има служител за връзка с пресата. Може би трябва да има и все по-всеобхватни програми за обществен образователен процес – обществото да разбира, че трябва да пази достойнството на съда; това, че той е независим арбитър и че това е в интерес на всички.

В последно време се обсъжда дали е уместно да се разшири обхватът на отговорността и правните средства за защита от недобросъвестни критики. Според мен за момента това не е нужно. Тези мерки, които могат да се вземат – публичност, оповестяване на разбираем език на съдебните решения, но това да се извършва последователно в един съд – би могло да е достатъчно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси? Не виждам други въпроси.

Само нещо последно. Зададох този въпрос и на г-н Ушев, когато се кандидатира за този пост (знаете, той се кандидатира за втори мандат), във връзка с терористичния акт край Бургас. Знаете ли на какъв етап е делото, от колко време продължава, какви са причините за забавянето? Защото все пак вие сте първоинстанционен съд. Каза се, че работите в стресова среда. Това е първо такова дело от тази категория. Нормално е да има обществен интерес в тази посока, но мина доста време. Знаете ли какви са причините за това и като ръководител дали можете да съдействате организационно, за да може едно такова дело да приключи в първа инстанция?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря Ви за въпроса! Знам какви са причините. Всъщност първата основна причина, която доведе до

голямото забавяне, беше издирване на наследниците на пострадалите лица, които се оказа, че са много. Първо трябваше да се разбере кои са наследници чрез изискването на съответните справки от Израел. След това се оказа, че те са много и са пръснати на територията (най-много на Израел) на целия Европейски съюз – всеки е започнал някакъв живот, живее някъде. Това беше първото затруднение – всички тези лица да бъдат открити, за да се даде възможност да изразят претенциите си. Сега, доколкото ми е известно, този проблем е преодолян и в момента има проблеми по установяване местонахождението на някои свидетели. Има добро международно сътрудничество. Мисля, че това дело вече е на един среден етап от съдебното следствие. Това е, което ми е известно на мен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря! Колеги, други въпроси?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз се колебаех, защото колегите зададоха част от въпросите практически в по-голямата част, която бях намислила да задам. Съжалявам, че ще Ви върна отново към неща, които дискутирахме по един или друг начин.

Първо за натовареността. Виждам данните от концепцията – те са малко стари, но аз ще се позова на тях, защото вече изтече 2018 г. Постъпили са 6957 дела (през 2017 г. са още данните). От тях общ характер дела са 329; 3044 са разрешенията за специални разузнавателни средства; 770 са частните наказателни дела. Аз съм направила едни изчисления (вероятно и Вие сте ги правила) съобразно щатната численост. Разбирам, че заетите ви места са с две по-малко от щатната численост.

Въпросът ми е такъв (всъщност задавам този въпрос в качеството ми на член на Комисия „Съдебна карта и натовареност“, защото там през определен период от време по един или друг повод се

коментира натовареността на двата специализирани съда и в частност на Специализирания наказателен съд): Исканията за специални разузнавателни средства от колко съдии се разглеждат? И питам това, за да имаме обективна възможност да преценим останалите дела на колко души се делят. Съдиите, които издават разрешения за специални разузнавателни средства, дали разглеждат и други дела? По моите изчисления делата от общ характер са по 1.44 на месец за съдия. Дали това съответства на Вашите изчисления и разбирания? Ако се извадят например двама съдии, които гледат искания за разрешаване на специални разузнавателни средства, цифрата малко се увеличава (в момента не мога да видя) – 1.71 на месец?

Иначе мога да кажа, че много харесах (и това не е тайна за никого от колегите, а вероятно и за колегите, които слушат нашите дебати по принцип) отговора Ви по отношение на приложението на Правилата за измерване на натовареността. Аз лично неколkokратно съм се опитвала и в заседания на комисията, и тук на Съдийска колегия, да приведа вашия съд като много ясен пример за това как естеството на делата и усложненията по тях обосновават необходимостта натоварването на съдиите да се измерва с показател, различен от броя на делата. Но понеже пред нас е предстоящ въпросът дали да продължи прилагането на досегашните правила, ако тези правила все пак (нещо, което е твърде вероятно по мое виждане) бъдат отменени или бъдат изменени, според Вас как би могла да бъде определена тежестта на делата? Говоря само за тежестта на делата, които се разглеждат в Специализирания наказателен съд. Този ми въпрос е свързан все с натовареността. Те са няколко подвъпроса. Ако нещо не сте запомнила като нюанси, защото се опитах да не повтарям нещата, които колегите Ви питаха, ще поясня. Но понеже натовареността на Специализирания наказателен съд е въпрос, който ние непрекъснато по

един или друг повод дебатираме, затова си позволявам да допълня въпросите, които бяха зададени, за да ги уточним.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря за въпроса! Вие казахте за броя дела.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колко души гледат исканията за специални разузнавателни средства?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Ще Ви кажа за тази година. Вие казахте – за миналата година са били 3044.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това са от Вашата концепция данни.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Актуалните данни – 3411; увеличение – 360. Към момента се гледат от тримата заместник-председатели, единият от които изпълнява функцията на ръководител на Специализирания съд. За тази година, всъщност от м.юни ги гледаме трима (след встъпването на колегата Ушев). Останалите дела – ние (като заместници) имаме 70% гласувана натовареност по останалите дела, примерно производствата по чл. 65 виждам тук, че са посочени като частни наказателни с голямо увеличение – над сто бройки е увеличението за 2018 г.

Всички останали частни наказателни дела виждам, че са дела по дежурство. Делата по дежурство биха могли да се преценят, като се види тези дежурства от кои съдии са поети. Може да се изчисли това. Ние също даваме дежурства. Всеки заместник поне един път, понякога и два пъти в седмицата се налага да бъде дежурен, или когато дежурството е много тежко, да се включи като трети дежурен.

Какъв друг обективен измерител може да се ползва? Сещам се, че по повод шестте заплати ние правихме едно общо събрание и предложихме ... (прекъсната).

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинете, че Ви прекъсвам! Смятате ли, че тези измерители, които са по правилата сега, са обективни?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да, да, смятам. Аз съм категорична в това. От измерителя „време“ за мен няма по-добър измерител. При коректно подаване на информацията от всички съдии в България не би следвало да има по-добри данни. Откъде другаде биха могли да се вземат данни, ако не ги дадат самите съдии? Другите данни, които могат да се вземат – брой наказателни дела; всяко дело колко тома е. Примерно ние имаме тук четири дела – в справката виждам – над 100 тома, и 52 дела над 20 тома. Да се броят подсъдими, свидетели, вещи лица. Това е друг обективен измерител.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нещо, което сега е заложено в СИНС, нали така?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да, но понеже казахте да търся и друг вариант.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Евентуално ако – това беше въпросът на колегата.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Пак да се стъпи на някакви такива ... (прекъсната).

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, друго казвам. Тези критерии сега са заложени. Нещо друго ако имате предвид.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да и затова аз смятам тази система за много добра, която е въведена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако сте завършила, аз имам още един въпрос. Извинявам се, че пак Ви връщам към тема, по която много пъти по един или друг начин бяха задавани въпроси – за съдийската независимост. Сега всъщност от Вашите отговори на въпросите разбрах за тази проверка на Специализирания апелативен наказателен съд относно приложението на някакъв текст от НПК. Въпросът ми е по-общ. Ако бъдете избрана за председател, считате ли за допустимо и бихте ли

осъществявала практика, по силата на която (образно ще се изразя) да съветвате колега как да прилага определена процесуална норма, или какво е според Вас тълкуването – не само в личен разговор, а и чрез инициране на общо събрание или под формата на уеднаквяване на практика (вие не сте съд, който постановява окончателни дела, нито имате правомощия – правя това уточнение, за да спестя евентуален отговор в тази насока; нито сте съд, който има правомощия да уеднаквява практиката)? Въпросът е не просто дали го смятате за допустимо, а дали бихте осъществявала такава дейност като административен ръководител, ако бъдете избрана.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Не бих напътствала колегите си как да си гледат делата, как да прилагат разпоредбите, но ние и сега имаме практика върнати дела от горните инстанции да ги обсъждаме. Те са малко, но всяко едно дело, по което се случи присъдата да бъде отменена, се обсъжда от всички. Всяко дело, върнато от Върховния касационен съд, също се обсъжда. Но това е в рамките на допустимото всеки да изрази мнението си. А как е приложена практиката, дали той ще съобрази изложеното в съответното решение – не бих го напътствала.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря!

Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само в тази посока, която казахте преди малко. Бихте ли могла да ни кажете какъв е процентът на потвърдените с окончателен съдебен акт присъди на вашия съд и какъв е процентът на отменените частично или изцяло?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря! Нямам пред мен анализ за годините назад. Конкретното, което мога да кажа, е, че прави впечатление за анализа за 2018 г., че много малко присъди са се върнали от контрол на горните инстанции. Ще ви кажа – 3 броя са потвърдени; 10 броя – изменени; 3 броя отменени присъди. Спомените

ми от предходни години са, че броят проверени присъди беше по-голям. Спомням си единствено, че през 2015 г. имаше само една отменена присъда.

Като правило при нас е голям броят на изменените присъди и това се дължи на много утежнените диспозитиви на присъдите – примерно, при седем-осем подсъдими с по три-четири престъпления, с разноси, с групиране на наказания, често се допускат грешки. Обикновено в тази връзка са измененията на присъдите. Три са отменените присъди и три – потвърдените. Това са данните за момента. Малка е бройката (на мен ми прави впечатление) на тези присъди за тази година.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Отменените са пререшени, или са върнати за ново разглеждане?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Върнати за ново разглеждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само да кажа нещо. Преди около две години от съдиите от Върховния касационен съд, въз основа на препоръките в Доклада на европейските експерти, трябваше да се направи анализ за дейността на специализираните съдилища. Такъв анализ направихме. Той касаеше и Специализирания наказателен съд, както и Апелативния наказателен съд. Колегите, които са около тази маса, също участваха в екипите, които извършваха тези проверки. Има доклад, който беше приет от предходния състав на Висшия съдебен съвет; беше дискутиран, включително с председателите на двете съдилища. В тези доклади беше направен анализ на основните причини, поради които се отменят и се връщат делата – говоря за двете специализирани наказателни съдилища, включително и за военните съдилища (тъй като говорим за специализирани структури). Който от колегите иска, би могъл да се запознае. Мисля, че този доклад е обсъждан и на ваше общо събрание.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз всъщност тогава постъпих.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не говоря дали Вие сте запозната, говоря за подхода, който направихме. Съдиите от Върховния касационен съд, въпреки своята работа като хора, които правораздават и усвояват и тълкувателна дейност, направиха и това усилие. Докладът е с много информация и с конкретни изводи, които касаят специализираните съдилища. Който иска, би могъл да се запознае. Само да кажа, че немалка категория дела, които касаят включително организирана престъпност, бяха от общите съдилища, които все още имаха тогава компетентност и тези дела постъпваха в съда и към онзи етап много по-голям брой дела се гледаха от общите съдилища, отколкото от специализираните съдилища – да го кажа по-конкретно.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Ако позволите да допълня. Аз съм запозната с този доклад. Тогава един съществен проблем беше констатиран – че голяма е бройката на върнатите обвинителни актове от Специализирания съд (40% беше достигнала). И след обсъждане на този доклад се проведеха много съвместни семинари със Специализираната прокуратура относно това как трябва да се структурира един обвинителен акт – че в обстоятелствена част трябва да се излагат прецизно факти, а диспозитив не се товари с излишни обстоятелства. И мисля, че процентът на върнатите от вече открито разпоредително заседание обвинителни актове много намаля.

ЛОЗАН ПАНОВ: Използвам да допълня, като кажа, че един от основните проблеми, който като че ли доведе и до промяна в законодателството, беше, че общите съдилища и по-конкретно Софийският градски съд е този, който връща обвинителните актове, но това явление се вижда не само в Софийския градски съд, а и в Специализирания съд. Що се отнася до тези срещи със Специализираната прокуратура, разбира се, те трябва да бъдат много

внимателно провеждани, защото прокуратурата е страна в дадено производство.

Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Мислех да не взимам думата, но тъй като стана дума за СИНС и за натовареността, ще го направя. Имате ли представа колко е Вашият резултат за миналата година по СИНС?

МАРИЕТА РАЙКОВА: За миналата година – не.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Поне това, което на нас е известно, то е 170.5, което по правилата на СИНС значи, че Вие сте работила миналата година 341 дни. Това е практически невъзможно. Бихте ли го обяснила?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Със системния администратор се опитахме да направим изчисление, но не успяхме. Към средата на м. декември стойността беше 181. В края на годината беше сто тридесет и нещо. Не успяхме да стигнем до средното ниво на натовареност съобразно тези коефициенти.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Може би не ме разбирате – това е Вашето, лично Вашето. Ако въведем критерий, както няколко пъти казахте единственият възможен, и ако приемем, че сте ползвала 20 дни отпуска, това значи, че Вие никога не сте пропускала събота и неделя да не работите и то по осем часа.

БОЯН НОВАНСКИ: Излиза, че годината има повече от 365 дни.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Също така последния път, когато Ви изслушвахме, помня колегата Ушев, който каза, че неговият коефициент е 233 – което прави 460 дни, което вече идва малко в повече. Там не може да ви компенсирате и с отпуската.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Обективно да Ви кажа – не, в събота и в неделя рядко идвам. Да Ви кажа обективното си усещане. (Кр.Шекерджиев: Така излиза.) Вие ще кажете защо така излиза. Налага ми се да работя дълго вечер специално по исканията за специални разузнавателни средства. Все пак аз считам, че критерият е обективен. Годишната, когато не бях ангажирана със специални разузнавателни средства и когато нямаше такава висока бройка на частни наказателни дела, не съм се усещала много натоварена. Това, което като усещане дойде за свръхнатовареност, при мен специално е в края на 2017 г. и 2018 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не СИНС е поводът за това, заради това предлагам да изоставим тази тема поне днес, но има нещо във Вашето изложение, което аз може би не разбрах и затова ще помоля за разяснение. То беше свързано с решение на Общото събрание на съдиите във вашия съд за зануляване на системата. Ако правилно съм Ви разбрал, имате предвид системата за случайно разпределение на дела.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Да.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Така и предположих. Тъй като казахте, че сте взели решение да не занулите, за да не би да има допълнително натоварване на някой, който вече е получил тежки дела, искам да Ви попитам следното. Тази система към настоящия момент така, както в момента сте организирали, прави ли разлика между отделните видове дела при разпределянето, тъй като при вас има различни видове дела с различна тежест, обективна тежест като вид? Благодаря!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Две години подред Общото събрание решаваше да занули; м. декември, реши да не я занулява.

Съображенията бяха едни и същи. Правеха се опити да се види как е по-добре за съдиите. Всъщност ние нямаме нито един убедителен аргумент как е по-добре – да се занулява, или да не се занулява. Тази система няма предвидимост, за да „хванем“ тази предвидимост и да знаем. Нали е система за случайно разпределение! (Реплика без микрофон: нали автоматично е зануляването.) Да, автоматично става.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Как го правите, как го занулявате, като то автоматично в началото на годината се занулява?

МАРИЕТА РАЙКОВА: Така ни е обяснено и от системните администратори при вас – че съществува такава възможност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът на г-н Шекерджиев беше друг. Зануляването – дали сте прави, не сте прави, дали пробвате – това е друга тема. Въпросът на г-н Шекерджиев е дали по делата, които получавате, които са различни по тежест, имате ли категории дела, когато разпределяте делата, така че на един съдия да не му се пада тежко, тежко, тежко дело, а на друг да се падне същия брой по-леки дела. Тоест, имате ли такива, каквито са във Върховния касационен съд? Това имам предвид.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Имаме такива категории дела. Най-вероятно Ви интересуват общ характер дела и сред тях критерийни дела. Те са така наречените „дела с индекс 1“. До момента аз като заместник-председател не съм разпределяла такива дела. Това е в компетенциите на изпълняващия функциите ръководител. Но какво ми е направило впечатление? Че тези критерийни дела нямат поставена долна база, над която да се даде този индекс – както забелязах, че има в правилата на останалите съдилища, било то над трима подсъдими; над десет вещи лица; над десет свидетели; над двадесет експертизи. И при нас, понеже сме свикнали и всички знаят, че делата са многотомни, много подсъдими, обикновено от изпълняващия функциите (или

председател); критерият е много висок – над пет-шест подсъдими, над 50 тома. Според мен, за да сме равнопоставени на останалите съдилища, ето една такава база трябва да се въведе.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Направихме уговорката, че няма да прехвърляме дебата за СИНС тук, обаче всъщност го правим. Аз искам едно изречение да кажа по повод на репликата на г-н Шекерджиев за това, че изглежда ... общият коефициент за съдия Райкова означавало, че е работила 341 дни. Всъщност това означава, че е свършила работа като за 341 дни, ако би работила по осем часа и ако би била среднопродуктивна – само това означава. Чухме, че е работила по повече. Също така някои съдии, както ни е известно, работят по-бързо от други, работят при по-голяма експедитивност и т.н. Това не е въпрос, а е само уточнение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Достатъчно въпроси зададохме към първия кандидат. Имаме втори кандидат да изслушваме, колеги. Не виждам други въпроси.

Искам да благодаря на съдия Мариета Райкова за нейното участие. Ще помоля да изчакате отвън.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Благодаря и аз.

(Мариета Райкова излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имате ли нужда от кратка почивка, за да можем да продължим с втория кандидат?

ГЛАСОВЕ: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: В момента е 11.25 часа. Нека да бъдем тук в 11.40 часа, моля ви! Благодаря!

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия. Точка 1 от дневния ред – изслушване на двамата кандидати. Изслушахме съдия Мариета Райкова. Бих искал да поканим съдия Мария Василева Карагьозова.

(Мария Карагьозова влиза в залата)

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Добър ден!

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Карагьозова, разглеждаме точка първа от дневния ред. Вие сте вторият кандидат. Имате възможност да изложите своите позиция, становище; кратко да изложите своята концепция, след което да отговорите на въпросите на нашите колеги. Заповядайте!

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Благодаря! Ще се опитам да се включа във времевите граници.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, участвам в този конкурс, след като съм упражнила правото си по чл. 47, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, като съм приложила и нужните документи. В този смисъл аз считам, че съм независима кандидатура за административен ръководител на Специализирания наказателен съд, тъй като моето участие в този конкурс не зависи от волята на други предложители, каквото например е Общото събрание на съда; каквато възможност има да е предложител и министърът на правосъдието. Лично мотивирана съм за заемане на длъжността, която мотивация основавам на дългия си съдийски стаж, както и на продължителния период от време, през който съм била административен ръководител.

Считам, че мога да ръководя Специализирания наказателен съд, защото той действително по статут е приравнен на окръжен съд, но неговата структура и организацията на дейността му е еднаква с тези на

всеки районен съд. Защо това е така? Защото Специализираният наказателен съд е първоинстанционен, той разглежда само и единствено наказателни дела и само като първа инстанция. За разлика от него типичният окръжен съд правораздава и като въззивна инстанция. В типичния окръжен съд има обособени и гражданско отделение, и наказателно, и търговско. И тъй като Специализираният наказателен съд няма въззивни състави, при него липсва например сложността да се формират състави от трима съдии, каквато сложност може да се породи в един типичен окръжен съд. Освен това в Специализирания наказателен съд не правораздават младши съдии. Той не обучава стажант-юристи, към чиято организация на дейността е съпричастен председателят на окръжен съд, с чието обучение е ангажиран съдийският състав. Председателят на типичния окръжен съд осъществява правомощия и по отношение на районните съдии, и по отношение на председателите на районни съдилища, и по отношение на съдиите по вписванията, съдебните изпълнители, включително и във връзка с тяхното командироване. Истина е, че в Специализирания наказателен съд дори и броят на службите е по-малък от броя на службите в един районен съд, защото няма съдебно-изпълнителна служба; няма служба по вписванията; няма бюро „Съдимост“. Считам, че в дейността си и като съдия, и като административен ръководител досега съм поставяла и съм отстоявала високи стандарти в работата си и съм издигала авторитета на съдебната власт.

Относно анализа и оценката на състоянието на Специализирания наказателен съд. Тук съм открила три точки, върху които трябва да се акцентира. Първо, върху вида, броя и спецификите на разглежданите дела. Второ, върху кадровата обеспеченост със съдии, съдебни служители, съдебни заседатели. И трета точка – сградна, материална и техническа обеспеченост.

Видът, броят и спецификите на разглежданите дела са най-важни в правораздавателната дейност на един съд. Аз мисля, че с оглед на краткото време, с което разполагам за представяне на моята концепция, не трябва да представям пред вас данни за броя на новопостъпилите дела; за броя на делата, които са останали за разглеждане (в този смисъл за общия брой разглеждани) дела. Има подробна статистика за постъпленията на видовете дела – наказателни общ характер дела, частни наказателни дела. Аз съм подготвила резюме по тези въпроси и ако трябва, ще се върна на тази бройка. Тук прави впечатление, че броят на частните наказателни дела, които се разглеждат, са в много по-голям брой от броя на делата от общ характер. Голям е броят на закритите заседания, свързани с делата, които идват от досъдебно производство.

Как стои въпросът с кадровата обезпеченост на съдиите и съдебните служители? В последната година според мен се взеха адекватни мерки за обезпечаване на кадровия състав както от гледна точка на съдии, така и на съдебни служители. Понастоящем в съда има 21 щатни бройки за съдии и 57 щатни бройки за съдебни служители. Мисля, че на този етап (към днешна дата) това е един оптимален вариант за кадровата обезпеченост на съда.

Относно сградната, материалната и техническата обезпеченост. Според мен най-важното, това, върху което трябва да се акцентира, е този въпрос, който трябва да се разреши най-спешно – осигуряването на повече съдебни зали. Понастоящем те са четири и са напълно недостатъчни за наличните съдебни състави. Има нужда от допълнително архивно помещение; от помещение за съхранение на веществените доказателства, които по правило следват делото; стаи за деловодства, за съдебни секретари. Но тук също така следва да се отчете компетентността на Висшия съдебен съвет за разрешаването на

тези въпроси, а дейността на председателя на съда трябва да е само подпомагаща.

Относно достиженията в досегашната дейност на съда. Според мен най-големите достижения са: преодоляването на противоречивата съдебна практика по тълкуването и прилагането на различни законови разпоредби; постигането на еднакво прилагане на разпоредбите, които касаят подсъдността (имало е такива проблеми в предходни години). Има отправени и две преюдициални запитвания до Съда на Европейския съюз, което също считам за достижение.

Относно проблемите. Други нерешени проблеми понастоящем, освен фактическата липса на работни помещения, според мен съществени няма. Какво е виждането ми относно набелязването на цели за развитието на съда и мерки за тяхното достигане. Мисля, че работата ми като административен ръководител е позволила да формулирам приоритети, да работя по тяхното осъществяване и мисля, че съм придобила умения да запазвам достиженията, постигнати в работата на съда. Очертала съм няколко цели. Номерираща съм ги по важност – така, както ги виждам аз.

Първата цел е ефективно правораздаване, основано на принципите на законност, независимост, безпристрастност. Какви мерки са нужни за постигането ѝ? Стриктно спазване на всички правила за образуване, движение и приключване на делата. При необходимост, въз основа на Правилника за администрацията на съдилищата, да се изработват и периодично да се актуализират подробни правила за работата на отделните служби. Защо считам, че това е особено важно? Защото в един кратък период от време на Специализирания наказателен съд се отпуснаха значителен брой щатове за съдебни служители и в една такава ситуация мисля, че изработването на такива подробни правила за работата на отделните служби е много важно.

Трябва да се спазва без изключение принципа на случайния подбор както за съдиите, така и за съдебните заседатели, чрез електронното разпределение съобразно последователността на постъпването на делата. Трябва да има изработени писмени правила за прилагането на този принцип. Няма съд, в който няма правила за случайното разпределение на делата, но тези правила трябва да са много внимателно изработени; трябва да се актуализират при нужда, защото те са първата и основна гаранция за безпристрастно разглеждане на възложените дела.

Трябва да се насърчава повишаването на квалификацията на съдиите; да се обучават съдебните служители, включително съдебните помощници. Трябва да има ефективен процес на атестиране на съдебните служители, основан на точно водене на трудовите им досиета, изработване на работни планове, проследяване на изпълнението им, както и приемане на правила за докладване на проблеми и пропуски в работата. Последното считам за особено важно.

Дейността по правораздаването е високоотговорна. Тази висока отговорност тежи първо и преди всичко върху раменете на съдиите. Съдебните служители също полагат усилия, свързани с движението на делата, затова човешко е да се греши; може да се допусне грешка, но съдебният служител трябва да знае, че във всеки един момент, в който е допуснал грешка, той има възможност да я поправи, а не да се стреми да я потулва, което може да доведе и до конфликти в работния колектив.

Трябва да се актуализират длъжностните характеристики, ако това е необходимо. Ако се съвместяват длъжности, трябва много добре да се посочват длъжностите, които се съвместяват. И не само това – трябва да се посочва периода от време, за който се извършва това съвместяване. Между другото, според мен прилагането на тези мерки е

много важно за работата в съда и основен критерий за това е, че когато дойде един одит, когато дойдат одитори, които да проверят работата на съда, тогава се работи по тези точки. Проверява се дали всички тези изисквания по отношение на работещите в съда са изпълнени.

Считам, че обосноваването на исканията до Висшия съдебен съвет за увеличаване на щата както на съдии, така и на съдебни служители, трябва да е основан на прецизен анализ и оценка на необходимостта от това.

Втора цел. Осигуряване на откритост, достъпност и прозрачност на правораздавателния процес. Мерки: осигуряване на ефективен достъп на страните и пълномощниците им до съдебните дела. Как? Чрез водене на електронните папки на делата; прилагане на всички правила, отнасящи се до електронното правосъдие; осигуряване на отдалечен достъп до основни документи по делата при спазване на правилата за защита на личните данни и всички изисквания на Закона за защита на класифицираната информация.

Тук е особено важно да се прилагат всички разпоредби, касаещи електронното правосъдие, защото това е най-доброто средство за осигуряване на откритост и прозрачност в правораздавателния процес. То е един многостранен процес, не включва само и единствено водене на електронна папка на делата, не включва само вътрешния документооборот. Електронното правосъдие е свързано с това да се осигури комуникация между отделните органи на съдебната власт; свързано е с това, да се осигури комуникация на съда с други публични институции, с гражданското общество, както казах и с осигуряване на отдалечен достъп до основни документи по дела. Свързано е с поддържане на интернет страниците на съда. Прозрачността и откритостта се постига и когато в един съд се осигури адвокатска стая, когато се осигурят достатъчно помещения за съдебни деловодства,

когато се осигури прилагането на Закона за достъп до обществена информация.

Трета цел - медийна политика. Тя трябва да осигури и да гарантира правото на информация за работата на съда. Има традиционни мерки за постигането на тази цел. Те са изготвяне на информационни бюлетини, провеждане на срещи с преставители на медиите, това е не само традиционен, но и иновативен метод, зависи кой съд как го е прилагал в годините и дали изобщо го е прилагал. Добре ще е в този съд да има и щатен служител за връзки с обществеността. Тук искам да кажа, че аз съм привърженик на идеята съдиите да обясняват съдебните си актове пред обществеността. Ако бъде зададен въпрос в тази връзка, аз ще отговоря, мога да се спра и сега, но просто искам да се включа във времевите граници, които са ми предоставени за представяне на моята стратегия.

Следваща цел - взаимодействие с други органи на съдебната власт, с адвокатските съвети, с органите на изпълнителната и законодателната власт, когато това се налага за осъществяване и подобряване на дейността на съда. Това според мен трябва да цели взаимодействието с тези органи. Тъй като тази мярка е свързана и с независимостта на съдебната система, с независимото формиране на убеждението на съдията при разглеждането и решаването на делата, затова тук е особено важно да се създадат правила за взаимодействие с органи и институции, които са външни на съда. Защото трябва да не се поставя без съмнение, че се спазва принципа за разделението на властите, както и, че съдът е арбитър, който осигурява равенство и условие за състезателност на страните в съдебния процес. Само така ние ще постигнем общественото доверие в работата на съда, към който се стремим години, години наред.

Пета цел - организиране и участие в мероприятия насочени към превенция на престъпността. Мерки за постигането ѝ: ежегодно организиране на Ден на отворени врати; взаимодействие с държавни органи, като изпълнителни агенции, например Агенцията за закрила на децата и други общински структури, като Общински съвет по наркотични вещества, с ВУЗ-ове, с други образователни институции, като училища, с НПО, при стриктно спазване на изложените по-горе принципи за спазване на независимостта на съда.

Следваща цел - водене на законосъобразна и целесъобразна счетоводна и финансова политика. Тази цел не е маловажна, защото всички органи на съдебна власт са второстепенни разпоредители с бюджетни средства. В тази област съда също дължи отчетност, публичност, прозрачност. Набелязала съм три мерки: изготвяне, спазване, своевременно актуализиране с актуалните законови изисквания на правилата за счетоводната дейност, финансовата дейност на съда, включително на правила за формиране на работна заплата, за получаване на ДМС, изработване на политики по управление на краткотрайните и дълготрайните материални активи. Стриктно спазване на методическите указания на ВСС.

Последна цел - подобряване на материалната работна среда. ВСС е предприел мерки, за да осигури подходяща сграда за специализираните органи на съдебна власт. Но докато проблема се реши по този кардинален начин, трябва да продължат усилията за осигуряване на подходяща работна среда, която да обезпечи нормалното правораздаване в Специализирания наказателен съд, включително продължаване на работата по предприетите действия досега.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на ВСС, от личен опит знам, че ръководенето на съд е висока и отговорна дейност. Тя

изисква всеотдайност и непрестанни усилия и ангажираност не само с правораздавателния процес, но и с ежедневната дейност на съда. Затова считам, че бидейки наясно с тези отговорности, аз, ако бъда избрана за председател на Специализирания наказателен съд мога да изпълня задълженията, които произтичат от нея.

Благодаря ви за вниманието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, съдия Карагьозова, че се вместихте във времето около 20 минути. Сега ще имате възможност да отговорите на въпросите на нашите колеги.

Позволете ми само един въпрос, той е свързан с Вашата мотивация. Вие сте съдия от СРС, същевременно кандидатствате за пост в съд, който е Специализиран наказателен съд и същевременно, това е окръжен съд. С оглед нормата на чл. 169, ал. 1, която предвижда „да се назначава лице от по висока инстанция или от същия съд, и по изключение само от по-ниска инстанция“, затова искам да питам за Вашата мотивация, която е била причината да се кандидатираме и, разбира се, ако бъдете избрана, това означава, че Вие ще прескочите едно ниво и то без конкурс. Така че въпросът ми е свързан с Вашата мотивация и приложението на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ.

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Аз кандидатствам в тази процедура на законно основание. Това е възможност, която ми предоставя закона и аз я реализирам. Сега, Вие казахте „по изключение"... За мен, изключение е налице тогава, когато няма кандидати за заемане на длъжността. В настоящата процедура ние сме двама кандидати. При наличие на двама кандидати според мен трябва да се проведе реално състезание в рамките на тази конкурсна процедура. Изключение е налице тогава, когато се обявяват конкурсни процедури, но няма желаещи, няма лице, което да желае да заеме тази длъжност. Аз мисля, че в момента съм в една конкурсна процедура, която тече по строго

определени правила, а изборът е в ръцете на Висшия съдебен съвет. Моето виждане за моята мотивация аз изложих в началото на това, което казах, на моето изложение. Моето участие в процедурата е на законно основание - щом законът е предвидил такава възможност, аз не мисля, че трябва да се притеснявам, че участвам в една процедура за избор на административен ръководител в един съд, който е с ранг по-висок от районния. Специализираният наказателен съд е приравнен на окръжен съд, но по структура, по организация на дейността, той всъщност е по-близък на районния съд, а не на окръжния.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Още един въпрос, който е свързан с кадровото и материалното обезпечаване на Специализирания наказателен съд. Имате ли визия за това дали сградата на ул. „Черковна“ е подходяща и според Вас, съдът може да бъде преместен в друга сграда, с оглед на новите правомощия, с оглед обема работа, който има? По отношение на кадровата обезпеченост, смятате ли, че са необходими нови бройки за магистрати и колко? И последен въпрос, свързан с нападки срещу съдии, ако има такива срещу съдии от този съд, каква е ролята на административния ръководител и какво бихте предприели при такива казуси?

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Първият въпрос беше свързан със сградата. Според мен сградата, в която понастоящем е настанен Специализирания наказателен съд е една удобна, функционална сграда, много добре са обзаведени работните помещения. Техниката, с която разполага съда, е на нужното ниво. Според мен няма пречка, ако се реши, че е в интерес на всички органи на съдебната власт, които се помещават там, няма пречка те да продължат работата си там. Но при решаването на този въпрос трябва да се има предвид, че там в момента се помещава и Държавната комисия по сигурността на информацията. Т.е. решаването на сградния проблем на един държавен орган не

трябва да е за сметка на създаването на проблеми на друг държавен орган. Според мен това идва от критериите, по които трябва да бъде разрешен този въпрос, а другият критерий е свързан с наличието на средства. Ако съдебната власт разполага с достатъчно средства, ако може бързо да се организира ремонта и обзавеждането на сградата, която е предоставена за нуждите на специализираните органи на съдебната власт, защо те да не бъдат преместени там. Това са критерии по които трябва да се изхожда при преценката за решаване на този въпрос.

Относно кадровата обезпеченост. Тя е свързана с ефективното правораздаване, но всеизвестно е на всеки съдия, на всеки административен ръководител, че щата на един съд не може да се увеличава до безкрай. Специализираният наказателен съд не е единствения много натоварен съд в държавата, има и други много натоварени съдилища и това предимно са софийските съдилища. Така че трябва да се търсят и други способи свързани с намаляването на натовареността на този орган на съдебна власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Колеги, други въпроси? - Заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Взимам повод от последното изречение на колегата Карагьозова, че освен чрез разширяване на щата, трябва да се търсят и други механизми и способи за преодоляване на проблемите свързани с натовареността. Ако Ви гласуваме доверие да бъдете избрана за административен ръководител, кои механизми считате да прилагате, за да преодолеете проблемите с натовареността, извън разширяване на щата? Другият ми въпрос: Смятате ли, че ще имате подкрепата на съдиите от Специализирания наказателен съд, ако бъдете избрана за административен ръководител, след като видно от протокола на Общото

събрание от 14 януари при Вашето изслушване, Вие не сте била подкрепена от нито един от присъстващите?

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Благодаря за въпросите.

Ще отговоря в поредността, в която ми бяха зададени. Във всеки съд, не само в Специализирания наказателен съд натовареността бива намалена със срочното приключване на възложените дела. От отчета на Специализирания наказателен съд е видно, че в този съд има неприключени 14 броя производства от НОХД, които производства са образувани преди 2014 г. От какво се формира натовареността на един съд, съответно на един съдия? - Не само от броя на постъпилите дела, но и от броя на делата, които са останали за разглеждане от предходен период. Освен това, динамиката на постъпленията е различна. Да, наистина в последните години има увеличаване на броя на делата, които постъпват в Специализирания наказателен съд, но това не е само там, такова е положението и в СГС и в СРС. Така че правораздавателния процес трябва да е с нужната бързина, за да не се натрупват дела, които стоят за разглеждане с години. Това е универсален принцип според мен, аз това съм го видяла с очите си, изпитала съм го на главата си като административен ръководител. Съдията, който по-бавно разглежда своите производства, винаги има повече на брой дела от всички останали и той винаги е по-натоварен от останалите съдии. Аз не казвам, че не трябва да се увеличава щата на Специализирания наказателен съд, но към този въпрос трябва да се подхожда с внимание.

Относно въпроса за проведеното Общо събрание. Общите събрания на съдилищата сме свикнали да свързваме с някаква форма на съдийско самоуправление. Само че този, на който са възложени права да се самоуправлява, върху него тежи задължението да осъществява тези права добросъвестно. Законът трябва да се прилага

стриктно, да се уважава и да се прилага добросъвестно. Не е достатъчно само да имаме права, важното е как ги упражняваме. Сега, какво казва ЗСВ по отношение работата на Общото събрание. Общите събрания, всеки съд има компетенции само и единствено да изслуша кандидатите за административни ръководители. Те нямат компетенции да обсъждат техните професионални знания, умения и опит, а камо ли да провеждат някакво гласуване. Самоуправлението е едно, обаче да се менажират кандидатите за административни ръководители, посредством провеждане на общи събрания и реда, по който се провеждат, е съвсем различно. И аз си задавам този въпрос, когато се говори за самоуправление на органите на съдебната власт. Формите на самоуправление, които са ни предоставени са наше предимство. Аз не знам нито един друг орган на държавна власт, на който са му предоставени форми на самоуправление. Нещо повече, посочете ми един орган на съдебна власт, който има компетенции да посочи своя ръководител! Ами, точно обратното - във всеки орган на държавна власт това по-скоро се счита за конфликт на интереси, за нещо нередно, а в никой случай не се толерира да си близък със своя административен ръководител и да го познаваш. Така че съдийската работа, магистратската работа е високо отговорна и ние точно затова трябва да проявяваме висока отговорност към начина, по който осъществяваме всичките си права и задължения. Всъщност кой осъществява независимостта на съдебната система? - Независимостта, това, че тя е една от трите власти в държавата, се осигурява от кадровия орган. Съдиите, магистратите, какви привилегии имат, които естествено са им дадени за да правораздават спокойно - магистратите се ползват с функционален имунитет. Магистратите, след навършване на 5 години от своята дейност, стават несменяеми. Когато разполагаме с такива гаранции за нашата безпристрастност и независимост, ние много добре

трябва да преценяваме докъде се простират нашите права, докъде се простират нашите задължения. Защото в противен случай ще се въртим в един омагьосан кръг на съдебна реформа. Аз мисля, че вече е крайно време всички да положим такива адекватни усилия в правоприлагането, включително и в ръководството на органите на съдебна власт, че да кажем „ние осъществихме една ефективна съдебна реформа“. Това е, което се сещам за работата на Общите събрания.

А, и нещо друго искам да кажа. Аз се запознах с писмените правила за работата на Общото събрание, запознах се и с писмените правила за разпределението на делата - и по едните и по другите правила ще изложа становище. /уточняват, че става дума за правилата на Специализирания наказателен съд/ Сега, защо, което наложи специално за това изслушване съдиите да гласуват не лично, а с даване на пълномощие?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има ли такива правомощия в правилата?

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Няма такива правила за работа на Общото събрание. Ама не само това! Единият от колегите съдии в този съд, и това е написано в протокола за проведеното Общо събрание, казва така: „Колеги, аз отсъствам по уважителни причини от съда, не мога да присъствам в работата на Общото събрание, но аз подкрепям единия от кандидатите.“. А тя изобщо не присъства на изслушването. Аз, процесът на изслушване го разбирам като един процес на това, не само кандидатът да представи своите виждания за работата на съда, но и съдиите да поставят проблемите пред тези кандидати и да искат те да бъдат разрешени; да представят достиженията си и да искат те да бъдат уважени. Но, как мисля да го управлявам ако ми гласувате доверие ли? - Аз имам дългогодишен съдийски стаж, може би не най-дългия възможен съдийски стаж, но аз съм твърдо убедена, че моята работа като съдия и като административен ръководител е оформила у

мен нужните качества на благородство и чест, на достойнство. Аз умея да се абстрахирам, аз съм съдия. В работата си като съдия, аз какво правя по едно съдебно дело? - Осигурявам равенство на страните. И след като аз като съдия осигурявам равенство на страните, състезателност на съдебния процес, аз считам, че с лекота бих поставила тези критерии и в работата си като административен ръководител. Когато съдията кандидатства за заемане на място, да речем в по-горен орган на съдебната власт, обикновено кандидатстват...колко? Никога няма само един кандидат, кандидатите за едно място в съдебната система са винаги 10, 15, 20. Тогава кандидатите какво казват?: „Ние сме равнопоставени, ние участваме в конкурса въз основа на критерии, които са единни за всички.". Аз не знам случай, при който кандидатстващите 20 за едно съдийско място да кажат: „Хайде, колеги, сега ние да се съберем и между нас си да излъчим някой, който да бъде предложен пред ВСС и да бъде назначен.". Аз така не го разбирам съдийското самоуправление. Затова казах, аз съм съдия, като административен ръководител съм съумяла да отстоя на много...на какво ли не. Кой административен ръководител да речем не е искал да окаже някакво въздействие? Ние не можем да кажем „ти няма да ми говориш, ти няма да излагаш мнение". Ние можем да се абстрахираме и да отстояваме своите позиции.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпроси към кандидата, колеги? - Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам реплика от отговорите, които дадохте, все за мотивацията да се кандидатира за председател на този съд, в който Вие не работите и във връзка с отговора, който туку-що дадохте, и за да ни дадете го-голяма възможност да преценим тази мотивация, почти абстрактен въпрос: Бихте ли участвали в конкурс за съдия в Специализирания наказателен съд - мисля, че там има поне две

свободни места - ако в този конкурс не бъдете избрана за административен ръководител? Т.е. проявявате ли интерес към специфичните дела, които този съд разглежда, защото тук стана въпрос колко са специални те, с оглед престъпленията, с оглед личността на..., с оглед на обема доказателствените средства и т.н. И вторият ми въпрос е свързан също така с преценка на Вашите качества да управлявате съд, по принцип, и в частност този съд. Какви мерки смятате, че като административен ръководител бихте могла да предприемете, за да отстоявате независимостта на съдиите? Ноторен факт е, че съдиите в този съд, вероятно и поради обективни причини, са подложени на определен интерес - не само медиен, но и обществен - именно заради спецификата на делата и на лицата, които са подсъдими по тези дела. Смятате ли да съветвате, /аз зададох този въпрос и на другия кандидат/ образно казано колегите си, кой според Вас е допустимия начин за процедиране в конкретни ситуации или кое според Вас е правилното тълкуване на процесуална норма или ако щете и норма от материалния закон?

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Да, бих кандидатствала в конкурс обявен за заемане на свободна щатна длъжност в Специализирания наказателен съд, защото аз лично за себе си виждам своето призвание като работеща в някой момент, в някой етап, в специализиран орган на съдебната власт, по-точно в Специализирания наказателен съд, като считам, че имам афинитет към тази материя - дълги години съм била наказателен съдия и имам интереси в областта на наказателното право, процес.

Относно мерките за отстояване на независимостта на съдебната власт, в частност, при работата на моите колеги. Да се отстоява независимост се налага тогава, когато има недоволство от работата на съдиите. Тогава, когато обществото не е удовлетворено от

нашата работа по различни причини. Иначе не би се налагало ние да реагираме. В течение на годините се прилагаха в процеса на реформиране на съдилищата различни мерки за отстояване на съдийската независимост в този смисъл. Защото споменах за мерките, които законът е предвидил. Какви мерки бяха предприети? - Публикуване на съдебните актове. Когато започна публикуването на интернет страницата на съдилищата, първоначално имената на съдиите не се изписваха, изписваха се само първите букви от техните имена. Но, обществото, най-общо казано - клиентите на правораздавателната система, гражданите казаха: „Не, трябва да знаем кой съдия е постановил тази присъда, която оправдава този деец. Кой съдия е бил този, който е наложил условно наказание, за което ние считаме, че трябва да се наложи ефективно наказание.". Т.е. когато са били недоволни по някакъв начин от постановения съдебен акт. Направи се тази промяна, започнахме да изписваме в пълнота имената на съдиите. Следваща мярка за отстояване на независимостта и показване на нашата работа пред обществото - публикуване на нашите отчетни доклади на интернет страниците на съдилищата. Не само това, по закон ние обсъждаме отчетите за дейността на съда през текущата календарна година на Общо събрание. Постепенно, с течение на времето, на тези общи събрания започнаха да се канят представители на медии, на НПО. Те подробно отразяваха нашата работа през отчетната година. Но и това не беше достатъчно, и това не тушира недоволството от работата на съда, макар че аз като магистрат категорично заявявам, че в 99% от случаите това недоволство, това недоверие е необосновано. То не се дължи на това, че съдията не изпълнява стриктно, съвестно, извън работно време - в почивни, празнични дни, своите задължения. Не се дължи на това, че той negliжира закона, negliжира представените по делото доказателства.

Съдията говори чрез актовете си, които е записал. Но тогава, когато прилаганите до момента мерки са недостатъчни, когато те не възвръщат доверието в работата на съда, а напротив, водят до още по-ожесточена борба със съдиите, тогава ние трябва да предприемем по-радикални мерки, дори и тогава, когато те биха затруднили работата. И тук стигаме до тази мярка - съдията при нужда да изложи устно, в резюме, мотивите поради които е постановил своята присъда. Защото наистина на някой не му се чете целия съдебен акт, друг го прочита отначалото докрай, но не може да го разбере. И тогава няма проблем според мен, напротив - полезно е, съдията да намери начин и форма да представи своя съдебен акт устно. За това естествено трябва да има регламентация, не може всеки съдия, където го срещнат - на улица, пред съда, да започне да пояснява своите актове. Това обясняване на актовете трябва да е регламентирано.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към съдия Карагьозова? - Г-н Мавров, заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Във връзка с последните думи, които казахте - какъв ще е този начин съдията да обяснява актовете в резюме? И специално за Специализирания съд знаем, че там доста от нещата носят гриф „Секретно“.

МАРИЯ КАРАГЬОЗОВА: Аз затова казах, че не трябва по всяко време, на всяко място да влизаме в един обяснителен режим, тогава, когато някой не е доволен от актовете, които постановяваме. Именно защото в Специализирания съд се гледат дела с висок обществен интерес, затова в този орган на съдебна власт трябва да е приоритетно намирането на начин, на форма, по която да се осъществява тази дейност.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Каква е тя? Конкретно кажете.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Конкретно... Сега, казвам конкретно - това ще се наложи, когато в медиите, в публичното пространство има информация и проявен интерес към делото. Това ще е основната предпоставка - проявен интерес, изразено недоволство. Нямам предвид обясняване на актовете по всяко дело. Аз считам, че самият съдия, който е постановил акта, трябва да поеме отговорността да обясни акта по такова дело, което е предизвикало медиен или обществен интерес. Защото той най-добре знае какви са доказателствата по това дело - достатъчни ли са били за произнасяне на осъдителна присъда или не са били достатъчни. Това не изключва според мен възможността да бъде назначен и служител, който да отговаря за връзките с медиите, но неговата работа трябва да бъде ограничена с представяне на информация по дела, които не са с висок обществен интерес. Критерият по първия случай трябва да е висок обществен интерес, изнесени данни, които биха могли да zlepоставят дейността на съда, за да можем ние това да го използваме не като мярка, която да затруднява работата по делото, а като мярка, която да отстои независимостта на съда и на съдията.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Благодаря Ви.

И още един въпрос: Защо пишете „Д-р“ пред името си? Прочетохме биографията Ви, разбрахме, че сте „доктор по право“. Защо пишете „Д-р“?

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Аз, в съдебните си актове не го изписвам. Но, какво да Ви кажа... Аз винаги съм била високо натоварена и особено пък сега в работата си като съдия в СРС. На мен, при постъпването ми в този съд, ми беше възложен един от най-трудните състави - 30-ти състав, във връзка с който има образувани .../реплика от С. Мавров, не се чува/ Да, аз съзнателно казах 30-ти състав, защото има образувано дисциплинарно производство. Така че аз имам много, много

дела на производство. Тук не става въпрос само делата, които са ми разпределени като висящи, става въпрос и за такива дела като заповедните, по които има издадена заповед за изпълнение, които се считат приключени с издаването на заповедта за изпълнение, но това е само една малка част от работата по тях. Казвам го, за да поясня, когато един съдия, и това има връзка с въпросите, които бяха зададени във връзка с моята мотивация, когато един съдия кандидатства за административен ръководител на съд, той кандидатства, а аз съм убедена, че с всеки е така, не само с мен, с ясното съзнание, че ще затормози своята работа, че ще се лиши от един комфорт, образно казано, тогава, когато работи само и единствено като съдия. Защото магистратът, когато работи само единствено по своите дела, той отговаря само и единствено за своята работа. Председателят на съда отговаря за работата на всички съдии в този съд, отговаря за работата на всички работещи в този съд. И в тази връзка, когато аз пишех своята стратегия, няха време много да умувам да пиша ли „Д-р“, да не пиша ли. Аз не искам да парадирям с това, че съм „Д-р по право“, но честно да Ви кажа, аз се и гордея с това. Защо? - Аз съм защитила моята докторска степен, макар че, когато правилата са уредени в закон, те са еднакво строги и еднакво тежки, пред Висшата атестационна комисия.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Достатъчно беше да ми кажете, че не изписвате, когато подписвате дела.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Не, не! Просто няха време да мисля дали да пиша, когато подписвам стратегията „Д-р“ или да не пиша. Считам, че аз съм един високо натоварен магистрат и считам, че това, че в момента разглеждам граждански дела не е недостатък на моята кандидатура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други въпроси? - Не виждам други въпроси. Съдия Карагьозова, ще Ви помоля да изчакате отвън.

/Мария Карагьозова благодари и напуска залата/

Уважаеми колеги, на точка първа сме от дневния ред - избор на административен ръководител на Специализирания наказателен съд. Съвсем накратко ще започна с втория кандидат. Съгласно чл. 169, ал. 1, за административен ръководител се назначава съдия, прокурор или следовател от същото или от по-високо ниво на съдебната власт, с високи професионални и нравствени качества, придобил статут на несменяемост, положителна оценка от периодичното атестиране, и на когото в последните 5 години не е наложено дисциплинарно наказание. По изключение, се назначава съдия, прокурор или следовател от по-ниско ниво на съдебната власт, който отговаря на изискванията. По отношение на Мария Карагьозова, както вече казах, тя е съдия в Софийски районен съд. В този смисъл тя е съдия от по-ниско ниво на орган на съдебната власт и според мен не е налице изключението по чл. 169, ал. 1, изр. 2. Всички ние обаче знаем, че има практика на ВАС, която е в обратния смисъл и то точно за ...наказателни съдилища, за Апелативния специализиран наказателен съд, където също имаше такава хипотеза - съдия от същия съд и съдия от по-ниско ниво. Въпреки това обаче мисля, че по отношение на конкретния казус не е налице това изключение по 169, ал. 1, изр. 2.

Ще се спра на кандидатурата на съдия Мариета Христова Райкова - Пашова. Няма да подкрепя и тази кандидатура и ще кажа защо. Малко по-обстоятелствен ще бъда. Става дума за визията по отношение на сградата и кадровото обезпечаване. По отношение на сградното обезпечаване на съда, в този ВСС, както и в предходния, много се е говорило, а това беше и причината да се направи среща с представител на изпълнителната власт, за да може да бъде осигурен

материално добре работещ съд и именно Специализираният наказателен съд беше причината да се отвоюва сградата, така наречения техникум „Сталин“ на ул. „Стамболийски“. При огледа на сградите се установи, че тя е с много голяма площ и тя може да побере и други съдебни институции. Определено смятам и мисля, че всички ние се убедихме, че е добре и двете съдилища, както и съответните специализирани прокуратури да бъдат в една и съща сграда. Очевидно сградата на „Черковна“ не може да предостави тази възможност, дори и с излизането на ДИКСИ. В този смисъл дългосрочното решаване на проблема е сградата на ул. „Стамболийски“, която след ремонт ще осигури нормална работа на специализираните органи. В този смисъл визията на съдия Райкова, че сградата на „Черковна“ ще предостави тази възможност, смятам не съответства на представите на самия Висш съдебен съвет. Кратковременно да, но в дългосрочен план смятам, че на тези институции би трябвало да се даде възможност да работят в сграда подходяща за това.

По отношение на кадровото обезпечаване не чух нищо ново, освен увеличаване броя на магистратите. Мисля, че много резонно един от членовете на ВСС посочи, че това е същността на...но не получи отговор. Независимо от това, че тези институции получиха нова компетентност, смятам че и други органи на съдебна власт са достатъчно натоварени, а подходът, който всеки един нов административен ръководител избира, а именно да иска още и още бройки, не казва нищо ново за ВСС - нещо, което сме чували и преди, чухме и сега.

По отношение на това, как ще се брани независимостта на съда и евентуални медийни атаки, мисля че отговори от типа „становище на целия съд“, при условие, че целия съд има да върши друга работа, ми звучи малко като липса на лидерски качества, така че

да може един ръководител, стоейки си на мястото да остоява независимостта дори тогава, когато неоснователно нападат неговите колеги.

Не получих отговор и на други въпроси, свързани с известната преди това проверка за това, дали съдия от по-горен съд и ръководител може да посещава съдия от по-долния съд, да изисква от него изписването на мотивите. Тези отговори, дали случайно или не, бяха избегнати.

И на последно място, извинявайте, че ще го кажа пак, но това Общо събрание на Специализирания наказателен съд ни показва в два от случаите, в които съдия заявява и то без никакви усложнения, без никакъв проблем, че може да отсъства и упълномощава, дори не в писмена форма, някой друг колега, който да гласува вместо него. Да, чухме от втория кандидат, че съдийското самоуправление в случаите, когато Общото събрание изслушва кандидатите за председатели, взима различно решение по това дали може да гласува или не, дали да гласува явно или да гласува тайно. Но досега в нашата практика не бях чул и видял написано дословно в протокола, че има възможност някой съдия да упълномощи друг съдия на Общото събрание да гласува вместо него. Очевидно това е нещо много авангардно, което не се е случвало до този момент. Не чухме дали има такива правила, но така или иначе, ако това е проява на съдийско самоуправление, може би е време да кажем, че това е изкривяване или пък ако искаме да продължим в тази посока, добре е това да се регламентира в Закона за съдебната власт. Във всички случаи обаче не съм видял подобно нещо на други общи събрания на съдилищата в страната.

Това са моите съображения.

Заповядайте, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Аз ще подкрепя Мариета Райкова в този избор. Познавам я лично, заедно сме работили в районния съд, след това и тя започна работа в Специализирания наказателен съд. Дали притежава нужните качества не може да се каже в момента, тъй като тя относително скоро е заместник на административния ръководител, но поне съм убеден, че познава изцяло работата на този орган на съдебната власт, подкрепена е единодушно от всички членове на колектива и мисля, че би трябвало да ѝ се даде шанс. Най-същественото е, че трябва да се избере, този съд е достатъчно важен и няма как да остане с временно ръководство, трябва да бъде избран титуляр на тази длъжност.

Другият кандидат - д-р Карагьозова, ми се стори неподходяща и аз не откривам изключителност да бъде подкрепена нейната кандидатура, затова ще подкрепя Мариета Райкова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Изказвания? - Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, и аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Мариета Райкова. Аз не я познавам лично, но от това, което е приложено като материали към нейната кандидатура, ми се струва, че тя отговаря на законовите изисквания да заеме този пост. Колегата е съдия от 2006 г., има дългогодишен стаж в системата, като от 2014 г. досега е член на екипа на Специализирания наказателен съд. Концепцията, която е изложила и изслушването, което днес се състоя, показва, че колегата има ясна визия за наличните проблеми в този съд, познава магистратите, с които работи и има ясни цели по отношение на това какво предстои на административния ръководител на този съд. Аз трябва да кажа, че съм удовлетворена от казаното от нея и по отношение на комуникацията с гражданското общество и медиите, по дела, които представляват обществен интерес. Колегата каза, че ако имат желание съответните съдии докладчици да обяснят съдебните си

актове на разбираем език, така че обществото да бъде добре информирано за това каква е причината за резултата и изхода на съответното дело, тя би ги насърчила и поощрила. Същата беше категорична и за това, в кои случаи трябва да бъде отстоявана независимостта на магистрата, като абсолютно съм съгласна с казаното от нея, че в случаите, когато изнесената информация почива на неверни факти и обстоятелства, административният ръководител и експерта „Връзки с обществеността“ е този, който трябва да внесе яснота и съответно да вземе отношение по съответната медийна публикация или изразено обществено недоволство. Така че на мен ми се струва, че колегата би могла да управлява в съответствие с изискванията на закона този съд, още повече, аз не подценявам това, че нейната кандидатура е издигната на 10 юли 2018 г. от 12 съдии от Специализирания наказателен съд и тя е получила пълна подкрепа на всички присъстващи на Общото събрание на 14 януари 2019 г. За мен, това е една обективна оценка за качествата на магистрата и същевременно е израз на желанието на колегите да работят заедно с колегата Мариета Райкова за по-доброто управление на съда. Така че аз мисля, че на този съд трябва да бъде избран административен ръководител днес и според мен колегата Мариета Райкова е подходяща за този съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? - Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: В голяма степен се присъединявам към това, което казаха колегите Кояджиков и Пашкунова. Внимателно изслушах всички становища в хода на това обсъждане. Ние имаме двама кандидати, за мен поне е видимо, че съдия Райкова е много по наясно с проблемите на Специализирания наказателен съд, отколкото другия кандидат. Това беше видно не само от изслушването, но и от въпросите, които бяха зададени. Считам, че

следва да бъде подкрепена съдия Райкова по няколко причини. На първо място, съгласявам се изцяло с това, което беше казано, че тя е компетентна, наясно е с проблемите, подкрепена е от мнозинството от съдиите, което според мен е предпоставка ние сериозно да го обмислим. Тогава, когато не подкрепим такава кандидатура, ние трябва да дадем конкретни и смислени обяснения защо не го правим. И тук бих искал да не се съглася с една от тезите, която чухме, а именно, че не може да бъде подкрепен административен ръководител, който не е съгласен с отговорите и разрешаването на някои от проблемите, които седят пред съда, който евентуално ще оглави, които са взети от ВСС. Напротив, тогава, когато административният ръководител не е съгласен с Висшия съдебен съвет, това не може да бъде пречка той да бъде избран. Много често ще се случва така, както ние ще взимаме непопулярни решения. Абсолютно естествено е административният ръководител да защитава интересите на съда, на който принадлежи. Ето защо обаче тя има становище различно от нашето и не може да бъде предпоставка да не бъде подкрепена. Също не съм съгласен и досега съм гласувал противно на мнозинството във връзка с необходимостта от увеличаване на щатната численост на съдиите от този съд. Не съм съгласен и с част от тезите, които застъпи съдия Райкова във връзка с начина на измерване на натовареността. Не може несъгласието да бъде основание тя да бъде избрана или поне за мен е така. Ето защо ще гласувам за нея.

Ще кажа няколко думи и за съдия Карагьозова. Аз също не виждам необходимост ..., но ще бъда максимално откровен. Много съм притеснен от това, което тя каза за съдийското самоуправление, тезата, която тя застъпи за начина на управление, за начина, по който следва да се правораздава. Правомощията, правата и задълженията на съдията, са много далеч от моите разбирания и разликата е принципна.

Това е причина тя да не може да бъде подкрепена, извън тази, която законодателят е предвидил.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Ако няма, режим на гласуване. Отсъстват г-жа Керелска и г-жа Марчева.

11 гласа „За“; 0 гласа за единия от кандидатите. Имаме избор.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Специализирания наказателен съд

Кандидати:

- Мариета Христова Райкова-Пашова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ *(Атестирана с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 37/27.11.2018 г., комплексна оценка „Много добра“)*;

- Мария Василева Карагьозова - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ *(Атестирана с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 58/26.11.2015 г., комплексна оценка „Много добра“)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното явно гласуване при резултат:

За Мариета Христова Райкова-Пашова - 11 гласа;

За Мария Василева Карагьозова - 0 гласа

(1 глас „против“ за двете кандидатури)

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Мариета Христова Райкова-Пашова** - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, **на длъжността „административен ръководител - председател“** на Специализирания наказателен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица 1 за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

/В залата влизат Мариета Райкова-Пашова и Мария Карагьозова/

/Председателстващият Лозан Панов уведомява кандидатите за резултата от гласуването по т. 1 от дневния ред и взетото решение, след което те напускат залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващите точки от дневния ред. Точка 2. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От името на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ към Съдийската колегия, докладвам анализа на констатираните от Инспектората към Висшия съдебен съвет случаи на нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок, за периода от 1 април 2018 г. до 30 септември 2018 г. Както ви е известно, на всеки 6 месеца съответната колегия първо приема такъв анализ, който след това се представя на вниманието на пленума. Такъв анализ е изготвен от експерти към Висшия съдебен съвет. Приет е на заседание на комисия „Дисциплинарна дейност“, той е на вашето внимание. Анализът, за посоченото 6-месечие в конкретния случай, по виждането на комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с

Инспектората към Висшия съдебен съвет" не налага приемането на нови мерки за отстраняване на нарушенията, довели до забава на съответните производства. Считаме, че мерките, които са приети от Съдийската колегия и одобрени от пленума на предходно заседание, в частност от юли миналата година, съответстват на констатираните нарушения и при тяхното изпълнение тези нарушения биха могли да бъдат предотвратени, съответно отстранени, поради което не предлагаме нови мерки.

В този смисъл, комисията предлага да бъде одобрен проекта на анализ на констатираните от Инспектората случаи на нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, за периода от 1 април до 30 септември 2018 г. Напомняме на административните ръководители на съдилищата и на съдиите да прилагат мерките, приети по т. 90 от заседание на Пленума по Протокол № 21/19.07.2018 г. Не приемаме нови мерки. И правим предложение до пленума в същия смисъл.

Колеги, понеже анализът е доста дълъг и подробен, аз няма да се спирам на неговото съдържание. Ако имате въпроси или някакви коментари, съм готова да отговарям. Разбира се, ако желаете, бих могла да докладвам и по-подробно този анализ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, не виждам някакви въпроси или нещо допълнително по т. 2. Предлагам ви да пристъпим към гласуване на т. 2, с диспозитивите предложени на вашето внимание. Режим на гласуване. Благодаря ви. Нека да отчетем резултата. Десет гласа „за“, имаме решение по т. 2.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Проект на решение по Анализ на констатираните от Инспектората към Висшия съдебен съвет случаи на

нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок за периода 01.04.2018 г. - 30.09.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ОДОБРЯВА проект на Анализ на констатираните от Инспектората към ВСС случаи на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен по чл.60м от Закона за съдебната власт, за периода 01.04.2018 г. - 30.09.2018 г.

2.2. НАПОМНЯ на административните ръководители на съдилищата и на съдиите, че следва да прилагат мерките, приети по т.90 от Протокол № 21/19.07.2018 г. на Пленума на ВСС.

2.3. Не приема нови мерки.

2.4. Предлага на Пленума на ВСС:

2.4.1. Да приеме данните за установени от ИВСС нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по Глава трета „а“ от ЗСВ, за периода 01.04.2018 г. - 30.09.2018 г.

2.4.2. Да приеме отчета на министъра на правосъдието относно постъпили заявления и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ, за периода 01.04.2018 г. - 30.09.2018 г.

2.4.3. Да приеме Анализ на констатираните от ИВСС случаи на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл.60м от Закона за съдебната власт, за периода 01.04.2018 г. - 30.09.2018 г.

2.4.4. Напомня на административните ръководители на съдилищата и на съдиите, че следва да прилагат мерките, приети по т. 90 от Протокол № 21/19.07.2018 г. на Пленума на ВСС.

2.4.5. Материалите по т. 2.4.1, т. 2.4.2 и т. 2.4.3 да се **публикуват** на интернет страницата на ВСС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 3. Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 3 е с предмет възражение, депозирано от съдия Чехларов, във връзка с изготвена атестация. Към настоящия момент има молба от г-н Чехларов, с която той ни уведомява, че има здравословен проблем, необходимост да бъде хоспитализиран в болница. Приложена е справка и епикриза, което е основание да предложи да бъде отложено разглеждането на тази точка, да бъде дадена възможност на съдията Чехларов да защити своята теза, явявайки се пред Съдийската колегия.

Моля, тъй като очевидно има проблем, свързан със здравословното му състояние, в една от почивките администрацията, която се занимава с атестирането, ми съобщи, че, не знам дали г-н Чехларов или някой от неговите близки се е свързал с тях и е помолил в случай, че отложим това разглеждане на тази точка, това да бъде не за следващото заседание, а за заседанието на 19.02.2019 г., когато евентуално ще можем безпроблемно да разгледаме точката в присъствие на съдия Чехларов. От тази гледна точка, ще ви предложи да уважим това искане, макар и не подкрепено с никаква документация, за да може да не се налага допълнително отлагане.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, напълно съм съгласен с Вас във връзка с отлагането, но дали да сложим дата 19-ти или пък да не слагаме дата, а когато вече е готово, да се насрочи за 19-ти? Ако искате, нека да сложим дата 19.02.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Нека бъде 19-ти, за да няма нужда от допълнително уведомяване. Това е желанието на съдията Чехларов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така или иначе, заседанието е публично, и съответно ще го уведоми самата администрация.

Предлагам диспозитив - отлагаме разглеждането на т. 3 от дневния ред за 19.02.2019 г. Режим на гласуване. Десет гласа „за“. Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

3. ОТНОСНО: Изслушване на Георги Стоянов Чехларов - съдия в Софийския районен съд, във връзка с постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за атестиране за придобиване статут на несменяемост

(Не се явява за изслушване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Отлага разглеждането на точката за заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет на 19.02.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 4. Заповядайте. Г-н Кояджиков се отведе миналия път.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По тази точка се отвеждам и за днешното заседание. Благодаря. /напуска залата/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, т. 4, всички сте се запознали, докладвал съм я поне четирикратно, така че, имайки предвид напредналото време, единственото, което ще сторя, е да докладвам това, което е постъпило, адресирано до КАК, в периода след последното ни произнасяне. Колеги, имаме една молба от колегата Германов, едно възражение от колегата Потеров. Те са във връзка с последното ни гласуване. И имаме едно становище от административния ръководител на Апелативен съд-Варна. Надявам се да сте се запознали с него. В

това становище, което е озаглавено „допълнение“, има информация, която поне на КАК не е била известна. То е във връзка с един от кандидатите, а именно кандидатът Ивайло Николов, за който има информация, че през 2012 г. е имало отрицателно становище на съответната етична комисия. Към настоящия момент това становище не е било известно на КАК. Поставям го на обсъждане, с оглед, ние имаме взето становище от настоящата Етична комисия към Висшия съдебен съвет, дали не трябва да бъде препратено, ако разбира се прецените, че трябва да бъде сторено това, за запознаване и от страна на Етичната комисия.

По отношение на молбите от страна на Потеров и Германов, предполагам сте се запознали, но това, което аз си мисля, е следното. Ние имаме производства, развили се пред Върховния административен съд. Така или иначе ние трябва да вземем решение по този въпрос. Без значение какво е решението, решението трябва да бъде такова, че да решава въпроса по същество. Това е и причината, наред с придвижването на молбите на колегите Германов, Потеров, както и становището на председателя на Апелативен съд-Варна по отношение на третия кандидат, КАК да предложи все пак диспозитиви относими към четиримата кандидати в този конкурс. Вие ако решите, разбира се, може да прецените дали това предложение да бъде разгледано по отношение на всички или оставено без разглеждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Шекерджиев. Колеги? Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз, както казах и вчера на КАК, не разбирам какъв е предметът на нашето произнасяне. На миналото заседание на Съдийска колегия ние подложихме на гласуване същите предложения на КАК, или поне сходни, проведохме гласуване при необходимия кворум. Броенето на гласовете за формирането на

резултат от гласуването, е резултат на величина от броя на получените гласове. Не виждам никакво основание ние да подлагаме на гласуване отново този въпрос. Възраженията и становищата на засегнатите лица би следвало да бъдат изпратени на Върховния административен съд да бъдат приети като жалби срещу нашите решения.

Ще допълня още нещо, което мисля, че не съм изразила като становище на миналото заседание, но то е очевидно от съдържанието на постановените актове на Върховния административен съд. Струва ми се, че по въпроса какво е необходимото мнозинство за не назначаване на някои от предложените кандидати съществува противоречие в тези решения. Така по отношение на, ще цитирам с имената на кандидатите, а не с номерата на делата, но аз съм сигурна, че те са ви известни, присъединени са към нашите материали и ако ви е нужно ще ги цитирам допълнително, защото аз специално съм ги разпечатала, но в решението, постановено по жалба на г-н Потеров, съдът е приел, че за не назначаването на кандидат, когато е направено предложение за неговото назначаване, са необходими също 8 гласа, както са необходими 8 гласа и за неговото назначаване. Аргументът е изведен от съответната разпоредба на Закона за съдебната власт, която регламентира необходимостта от квалифицирано мнозинство, а именно 8 гласа за назначаване на кандидат в конкурс. В резултат на това си становище съдът в конкретния случай е обявил за нищожен акта на Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет точно поради това, че решението за не назначаване на кандидата е взето без да са били налице 8 гласа, като резултат от това гласуване. Не такава е становището на съда по останалите 3 дела, при които също не е било постигнато мнозинство от 8 гласа за не назначаването на тези кандидати. В тези случаи обаче съдът не е обявил за нищожен съответния акт на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, от

което следва имплицитно, че той е приел тези решения за постановени при необходимото мнозинство и като краен резултат съдът е разгледал по същество съответствието на тези актове с материалния закон и е формирал извод, че решенията са постановени в нарушение на материалния закон, като е дал съответни указания. Считам това уточнение за необходимо, защото за нас е важно как следва да процедираме. При положение, че Съдийската колегия се състои от 14 членове, дори да присъстват всички на заседанието, съвсем обективно възможно е гласовете да се разделят на две. Също така твърде често не присъстват всички членове и могат в подкрепа на едното становище да гласуват 7 гласа. Тези разсъждения биха могли да продължат в голяма степен, много дълго и в различни хипотези, имах предвид. Ненапразно законовата регламентация изисква постигането на 8 гласа за назначаване. Не може с обратен знак да се приеме, че и за не назначаване се изискват 8 гласа, защото това е лишено от правна логика, а и от житейски смисъл. По мое виждане подобно тълкуване прави невъзможно взимането на решения в Съдийска колегия. Вероятно същото се отнася и за прокурорска, но аз говоря, понеже на нашето внимание са поставени тези решения в конкретния случай. Заради това, аз считам, че в миналото заседание ние сме постановили решения. Решенията са такива каквито са в смисъла на постигнатото мнозинство от тях. Дали има квалифицирано мнозинство за назначаване на кандидатите, е очевидно от резултата. И в този смисъл аз считам, че ние нямаме предмет на произнасяне в днешното заседание, заради това следва да оставим без разглеждане тези предложения, каквито са направени от КАК. Аз изразих същото становище и вчера на заседанието. Считам, че е редно становищата на кандидатите в конкурса да бъдат съответно отнесени към компетентния съд в случая.

И още едно изречение. Относно становището на административния ръководител на Апелативен съд-Варна. Ако ние действително считаме, че следва, това при положение, че не постигнем мнозинство, за да не взимам отново думата, считам, че следва да изискаме отново становище от Етичната комисия по повод качествата на този кандидат, защото от становището на Етичната комисия по отношение на този кандидат аз не виждам да е било взето предвид обстоятелството, което сега ни се навежда в становището на административния ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Доколкото разбирам, изложеното е в смисъл да се остави без разглеждане всички предложения по т. 4. Добре. Благодаря ви. Ще го подложи на гласуване, разбира се. Заповядайте, г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Аз по същество ще изложа позиция, която съвпада с позицията на г-жа Дишева, само че с други мотиви. Колеги, ние сме в заварена процедура преди изменението на закона от 9 август 2016 г. за първоначално назначаване в апелативните съдилища. Процедурата е по чл. 186, ал. 6. Така ни е внесена при нас, така сме я разгледали и първия път, така ни се внесе и сега с това правно основание. Моето разбиране е, че в хипотезата на чл. 186а, ал. 6 е неприложима разпоредбата на чл. 33, ал. 4 за квалифицирано мнозинство. Разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от закона регламентира правомощията на колегията в случаите, изброени в чл. 30, ал. 5, т. 1 до 4, т.е. изчерпателно изброяване на хипотезите, в които се изисква квалифицирано мнозинство от 8 гласа. Член 186а, ал. 6 не е измежду тези посочени в хипотезата. Ако ние продължаваме да поддържаме позицията, че ние нямаме решение по гласуваните решения, защото такъв е диспозитивът - не взе решение по предложените варианти от Комисията по атестиране и конкурси, поставяме в изключително

затруднено положение участващите в конкурса участници. Имаме решение, решението е - не го назначаваме, не ги назначаваме. Друг е въпросът с какви мотиви ние не ги назначаваме и може ли конкретно за Благой Потеров ние да не съобразим, примерно, защото това е едно от решенията, може ли ние да не съобразим с другите три решения на Върховния административен съд, където е казано дали могат да се преценяват професионалните качества. По отношение на него ние не взехме и не изложихме никакви мотиви. Но, приемайки, че имаме решение по въпроса, с което отказваме назначаването, ние му отваряме пътя на него ако желае да оспори това наше решение пред Върховния административен съд и той да си се произнесе. Той ще се произнесе, вече като втора касация, какво ще го прави, това е негово право. Но, продължавайки да стои в тази позиция, не на него му нарушаваме правата. Да казваме, че нямаме решение, така е записано в диспозитива, а фактически ние с гласуването сме приели обратното решение, т.е. имаме валиден административен акт. Негово право е той да прецени дали ще го обжалва или няма да го обжалва. Аз не видях във възражението на Потеров жалба срещу това нещо. Не видях да има жалба. Ако може да го приемем като жалба, това е друго нещо. Затова аз поставям въпроса на какво ще оставим без разглеждане? Ако тръгнем да оставяме без разглеждане? Имаме ли жалби? Нямаме жалби. /Гласове: Предложението на КАК./ Предложението на КАК, така съм съгласен. Добре. Това е моята позиция по въпроса.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще взема становище също. То е продължение на това, което каза колегата Дишева. Ние сме поставени пред две различни хипотези. Едната хипотеза касае колегата Потеров. Другата хипотеза касае останалите трима кандидати. Така или иначе, ние сме в производство след постановено съдебно решение и по четирите казуса. По отношение казуса на колегата Потеров ние имаме

влязло в сила съдебно решение, което е задължително за нас. Там по този казус е казано, че трябва да вземем решение с 8 гласа. Изрично е казано и ни е върнато с такива указания. По отношение на останалите решения няма такива указания, разбира се. Там вече ние гласувахме и взехме някакво решение, колко законосъобразно-колко не, това ще каже съдът при обжалването. Но аз считам, че не можем да оставим без разглеждане и четирите казуса, а трябва да гласуваме и да изпълним съдебното решение по отношение на Потеров. Трябва да го изпълним, ние не можем да не го изпълним това съдебно решение. И трябва да съберем мнозинство в едната или в другата посока с 8 гласа, защото това ни е казано по този случай. И мисля, че никой от нас не може да каже, че ние не следва да изпълним това решение на съда по отношение на Потеров.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други предложения? Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Относно четенето на указанията на съдебното решение. Съдът ни е казал, че мнозинство се формира с 8 гласа. Той не е казал гласувайте „за“ или „против“. Съдът е казал, по моето четене на това съдебно решение - и за да назначите, и за да не назначите, ви трябва все 8 гласа. Така че аз не споделям тълкуването на решението, което г-н Чолаков направи, и считам, че нямаме такива указания от съда. Съдът, единственото, което по същество е казал относно гласуването е, че трябва 8 гласа, за да се формира решение за не назначаване.

Иначе, само с едно изречение, това което каза г-н Магдалинчев, позовавайки се на чл. 186а, ал. 6 от Закона за съдебната власт, всъщност потвърждава моята теза за това, това е по отношение на останалите три случая, че когато не се назначава кандидат, всъщност и по отношение на този случай за Бургас, че когато не се назначава

кандидат, защото се прави преценка, че той не отговаря на посочените изисквания на закона, не е необходимо квалифицирано мнозинство, което, пак казвам, потвърждава тезата, че изискуемото мнозинство по чл. 33, ал. 4 е за назначаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Чувствам се особено неловко да взема становище по този въпрос, още повече, че хората, които се занимават с административно право, го направиха, но само да обясня. Точка 4 е внесена в дневния ред на Съдийска колегия, защото имаме едно възражение, една молба и едно становище от административен ръководител. Няма как Комисията по атестиране и конкурси да ги разгледа и да не ги внесе, защото просто няма правомощие за това. Но аз искам само да попитам следното нещо. Колеги, моля ви да разделим по отношение на всеки един от кандидатите, защото се чуха становища, които изглеждат противоречиви. Така например, за кандидата, който е за Апелативен съд-Варна, се чу становище, а именно за Ивайло Николов, че следва да препратим тези материали към Етичната комисия, като да не трябва да гласуваме по същество, а да ги препратим към Етичната комисия, ако те са били неизвестни за нея, становище, което аз също смятам за правилно.

По отношение на колегата Потеров. Моля ви само да изясним въпроса, така или иначе аз съм прочел съдебното решение. Ако приемем, че решението от предходната седмица подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, то може би трябва ясно да го заявим, за да има възможност той да атакува, защото аз останах с впечатление, че ние не взехме решение. А по отношение на останалите двама, да вярно е, че няма взето решение, няма 8 гласа, но там имаме решение на Върховния административен съд, което трябва да изпълним

или не трябва да изпълним, въпрос на становище, но така да го държим във въздуха ми се струва абсолютно недопустимо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Тъй като се оформиха няколко тези, едната е за оставяне без разглеждане на т. 4, която включва всички кандидати за съдии в апелативен съд, наказателна колегия. Изказа се мнение, че по отношение на г-н Потеров трябва да бъде отделно гласуването. Г-н Шекерджиев посочи, че за всеки един от кандидатите трябва да гласуваме отделно, предвид това, че за единия от кандидатите има становище на административния ръководител на Апелативен съд-Варна и евентуално да се препрати към Етичната комисия. Така че, ще подложат на гласуване за всеки един кандидат по отделно, предвид изказаните мнения и позиции. /говорят всички/ Добре, ще ви дам възможност да се изкажете, но ще ви моля за ясни диспозитиви, за да мога да подложат на гласуване това, което правите като предложения. Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ще бъде съвсем кратка. Доколкото ние имаме предложение за без разглеждане по т. 4 по отношение на четиримата кандидати, аз си мисля, че ние първо това трябва да гласуваме. Ако то събере необходимото мнозинство значи ние имаме формирано решение и не е необходимо по същество да преразглеждаме всяко едно по отделно. Ако се стигне до разглеждане на всяко едно по отделно, тогава вече може да обсъдим по отношение на колегата за Варна, който е, г-н Николов, дали да бъде изпратено на Етичната комисия за ново становище. Така че, аз лично, ще използвам, за да се солидаризирам с това, което казаха колегата Дишева и колегата Магдалинчев, аз също смятам, че ние имаме формирано решение и оттук насетне думата има Върховният административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще помоля да гласуваме, все пак, по отделно и четиримата, за „без разглеждане“, тъй като аз лично ще гласувам по различен начин за всеки един по отделно, но ако съберем мнозинство за „без разглеждане“ да бъде решението ни - оставя без разглеждане понеже по този въпрос има взето решение с протокол еднотен си. Това е предложението ми.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, след разясненията и след предложеното тълкуване на закона, а то за мене е съгласно буквата и духа, с оглед на това кога имаме едно валидно решение, в случаите когато назначаваме и в случаите когато отказваме назначаване или не назначаваме съответния кандидат в конкурса. Аз считам, че след като законът не предвижда квалифицирано мнозинство в случаите, в които колегията е решила да не назначи, то в конкретните казуси за всеки от четиримата кандидати, мисля, че сме взели валидни решения. И тъй като, и доколкото ние не се намираме в процедура по обжалване, все още, на нашето решение, или на отделните му диспозитиви, защото правният интерес изисква всеки от кандидатите да обжалва конкретен диспозитив, ако желае разбира се, то ние сме в хипотезата в момента да променим нашия диспозитив, като го приведем в съответствие с изискванията на закона, предвид вече формирания вот на неквалифицирано мнозинство, при който ние сме взели валидни решения и в четирите случая. По отношение на колегата Николов, за него има нови фактически данни, които следва да се проучат и спрямо него, само, да бъде отменено нашето решение изцяло и върнато в Етичната комисия, заедно с преписката по представянето му в конкурса, за преценка на неговите етични качества. Това ми се струва за коректно да сторим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, така или иначе административното право се подчинява на други принципи и правила. В случая ние говорим за административен акт, какъвто са нашите решения. Ако тръгнем към отмяна или промяна на диспозитива, по същество ние трябва да променим съдържанието на диспозитива. Обаче в административното право това се допуска само при наличие на определени обстоятелства, които са предвидени в чл. 99 от Административно процесуалния кодекс. Едно от тях е наличието на нови обстоятелства, които са били от съществено значение при издаването на акта. Това че ние неправилно сме приложили закона, някак си не ми се връзва с това, че от ново обстоятелство, което е от съществено значение. Това не говори добре за нас. Нямаме тези основания, това не може да бъде основание за възобновяване на производството по реда на чл. 99 от АПК. Затова, според мен, трябва да продължим по този начин. Да се даде възможност на страните, които са заинтересовани и имат правен интерес да си го оспорят пред съда, ако искат, след това съдът вече ще ни каже какво правим, дали е следвало да го правим така и какво трябва да направим, ако не реши и спора по същество.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само едно изречение. Аз даже смятам, че не сме и в чл. 99, защото той касае само влязъл в сила административен акт, т.е. ние вече сме се произнесли, ние трябва да видим, ако има обжалване, какво ще постанови съдът. /Гласове: Няма./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Простете, може би не съм достатъчно компетентен, но аз пак искам да поставя въпроса в кой от сроковете сме? В 7-дневния срок, който е в чл. 187, ако се не лъжа, в 14-дневния по ЗСВ или в 2-месечния по АПК? Защото ако сме в 7-дневния и той е изпуснат, ми изглежда малко абсурдно и решението, което подлежи на контрол.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Шекерджиев, тогава когато в административния акт не е посочен срок за обжалване, автоматично по силата на чл. 140, ал. 1 от АПК, срокът от 7-дневен става на 2-месечен. Така че, интересът на него му е защитен от тази гледна точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, мисля че ние имаме решения и това е ясно от диспозитивите - „не взе решение по направеното предложение за назначаване". Това е същото като да сме взели решение „не назначава". Така че, според мене имаме взети решения. А относно срока, вярно е това, което току-що каза г-н Магдалинчев. Също така е вярно, че 2-месечният срок, удълженият 2-месечен срок, се прилага ако не само в акта не е посочен срок за обжалване, но и ако в съобщението до лицето не е посочен срок за обжалване. И понеже ние, ако вече не сме го направили чрез администрацията, можем да връчим сега тези актове и укажем регламентирания в закона срок за обжалване, то този срок ще тече от датата на връчване на съобщенията. Така че, за никакво нарушаване на права, според мене, за обжалване не може да става дума. Ако не са връчени решенията с указания за обжалването им, ще направим това сега и оттам насетне ще тече срока. Това е смисълът на чл. 140.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре колеги, ще подложа на гласуване за всеки един от кандидатите. За Благой Гавраилов Потеров, за Стоян Атанасов Германов, за Ивайло Петров Николов, както и за Стефка Атанасова Янкова-Котрулева.

Първо за Благой Гавраилов Потеров. Предложението е оставя без разглеждане предложението за назначаване на Благой Гавраилов Потеров на длъжност „съдия" в Апелативен съд - Бургас. /Г. Чолаков: Понеже има взето решение еди-кое си./ Предвид взетото

решение в предходното заседание на Съдийска колегия по същия въпрос. /Б. Магдалинчев: Решение по т. 4.1 от Протокол № 3/29.01.2019 г. на Съдийската колегия на ВСС./

Седем гласа „за“, четири гласа „против“.

Продължаваме със следващото предложение. Оставя без разглеждане предложението за назначаване на Стоян Атанасов Германов на длъжност „съдия“ в Апелативен съд-Пловдив, предвид взето решение и го цитираме както предходното. Колеги, гласуваме за втория кандидат Стоян Германов. За без разглеждане. Седем гласа „за“, четири гласа „против“.

Подлагам на гласуване предложението - оставя без разглеждане предложението за назначаване на Ивайло Петров Николов на длъжност „съдия“ в Апелативен съд-Варна, предвид взето решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 3/29.01.2019 г., т. 4.3. Благодаря ви. Седем гласа „за“, четири гласа „против“.

Подлагам на гласуване - оставя без разглеждане предложението за назначаване на Стефка Атанасова Янкова-Котрулева на длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив, поради - цитираме протокола. Седем гласа „за“, четири гласа „против“.

4. ОТНОСНО: Проект на решение относно влезли в сила решения на Върховния административен съд по конкурса за първоначално назначаване в апелативен съд - Наказателна колегия, обявен с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 41/16.07.2015 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. След проведеното гласуване и при получен резултат: 7 гласа „за“ и 4 гласа „против“, **оставя без разглеждане** предложените варианти на Комисията по атестирането и конкурсите относно назначаването на Благой Гавраилов Потеров на длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Бургас, предвид взетото решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 4.1. от Протокол № 3/29.01.2019 г.

4.2. След проведеното гласуване и при получен резултат: 7 гласа „за“ и 4 гласа „против“, **оставя без разглеждане** предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за назначаване на Стоян Атанасов Германов на длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив, предвид взетото решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 4.2. от Протокол № 3/29.01.2019 г.

4.3. След проведеното гласуване и при получен резултат: 7 гласа „за“ и 4 гласа „против“, **оставя без разглеждане** предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за назначаване на Ивайло Петров Николов на длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Варна, предвид взетото решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 4.3. от Протокол № 3/29.01.2019 г.

4.4. След проведеното гласуване и при получен резултат: 7 гласа „за“ и 4 гласа „против“, **оставя без разглеждане** предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за назначаване на Стефка Атанасова Янкова-Котрулева на длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив, предвид взетото решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 4.4. от Протокол № 3/29.01.2019 г.

(решенията са взети без участието на Драгомир Кояджиков, поради направен самоотвод)

/В залата влиза Драгомир Кояджиков/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 5. Заповядайте, г-н Шекерджиев.

/Лозан Панов излиза от залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

/Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Скъпи колеги, ако ми позволите да докладвам не само т. 5, а точки 5, 6, 7, 8 и 9, и преди да започна да ги докладвам подробно бих искал да кажа няколко думи и да обясня логиката на предложенията, които прави КАК.

Може би помните, може би знаете, че Комисията по атестиране и конкурси от много дълъг период от време работи доста активно, за да изпълни едно от основните си задължения, а именно да обяви конкурс за свободните бройки в окръжните съдилища. Такъв конкурс не е обявяван от 2016 г. Към настоящия момент има твърде много проблеми свързани със запушване на системата, предвид невъзможността тя да бъде попълнена с осъществяване на различните видове конкурси за окръжните съдилища. Знаете, че за разлика от върховния и апелативния съд, законодателят е предвидил различни по вид конкурси, а именно конкурс за повишаване, конкурс за преместване и конкурс за първоначално назначение, при определени правила, които няма да припомням, защото съм сигурен, че ги знаете.

Преди да започна да бъда конкретен, искам да посоча логиката, която КАК имаше при планиране на свободните места и евентуално обявяване на различните по вид конкурси, а те са общо 9 на брой.

На първо място, КАК, в изпълнение на своите задължения по чл. 189 и по чл. 190 от ЗСВ, приема, че следва да обяви като свободни тези места, които са абсолютно свободни към настоящия момент в окръжните съдилища. Те, колеги, са на брой 37, посочени са в т. 1, като с отделните тирета е посочено и къде към настоящия момент се намират тези свободни длъжности в съответните органи на съдебната власт.

На следващо място, КАК обсъди и възможността да бъдат обявени 8 длъжности, които към настоящия момент са свободни и за които се водят производства, свързани с приложението на чл. 193..., във връзка с § 6 от Преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 и конкретно приложението на чл. 193, ал. 6. Става дума за 8 длъжности, които се намират в различни органи на съдебната власт, като 3 от тях са в Софийски градски съд, 1 в Окръжен съд-София, имам предвид 3 в гражданска колегия на Софийски градски съд, 2 в търговската колегия на Софийски градски съд, 1 във Варна и 1 в Бургас. Според КАК, доколкото вече имаме решение на Върховния административен съд, с което по изричен начин е отменена разпоредбата на § 6 от Преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1, към настоящия момент имаме спрени административни производства, които все още са висящи във Върховния административен съд, но те са спрени само и единствено с оглед произнасянето на състав от същия съд във връзка с приложението на § 6. Такова произнасяне имаме, то е влязло в сила, предвид което според КАК е възможно и допустимо тези места да бъдат обявени на конкурс за окръжните съдилища.

Третата група длъжности, които предлагаме да бъдат обявени, са 10 длъжности, които към настоящия момент не са свободни, но ще се освободят по реда на чл. 165, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната

власт, предвид различни предстоящи пенсионирания. Както знаете, практиката на Съдийската колегия е категорична, че това е бъдещо предвидимо и сигурно събитие, което може да бъде включено в планирането.

Ако погледнете т. 5, ще видите следното разпределение, а именно в първата графа са свободните длъжности по отделни органи на съдебната власт; във втората графа са длъжностите, които ще се освободят по реда на чл. 193, ал. 6 и в следващата графа са длъжностите, които ще се освободят, предвид предстоящо пенсиониране на колеги. Общият брой на свободните длъжности, при тази логика, която очертах, е общо 50, като те са в различни органи на съдебната власт и в различни отделения на съответните органи. Както следва, 26 ще бъдат гражданска колегия; 10 ще бъдат търговска колегия и 14 ще бъдат в наказателна колегия. Ако приемете това разбиране, оттам насетне би следвало да се обявят съответно конкурси за преместване, както и изискванията по ЗСВ, за 2 места, предвид това, че общият брой е 26 гражданска колегия; 1 място, което е, предвид общия брой от 10 в търговска колегия и 1 място, предвид общия брой от 14 в наказателна колегия. По-нататък в отделните точки сме изготвили планиране за тези конкурси от кои конкретно органи на съдебна власт да бъдат обявени тези бройки за преместване.

Същата логика сме следвали и за обявяване на конкурси за първоначално назначаване, а именно за 2 места в гражданска колегия, 1 място в търговска колегия и 1 място в наказателна колегия. Всички останали места, които предлагаме да бъдат обявени на конкурси, а те са повече от тези, които са свободни, предлагаме да бъдат обявени на конкурс за повишаване в съответните колегии.

Преди да продължа с доклада, искам да поставя принципно на обсъждане и може би да гласуваме въпроса за това считате ли, че е

допустимо и възможно тези 8 места, за които споменах, които евентуално, те към настоящия момент не са свободни, но ще се освободят по силата на решението, които са запазени или за които имаме назначени магистрати по реда на чл. 193, ал. 6, като решението на Съдийската колегия е атакувано пред Върховния административен съд, смятате ли, че те могат и следва да бъдат включени при разпределението на окръжните съдилища. Считам, че този въпрос е своеобразно преюдициален по отношение на останалите, защото, колеги, ако те бъдат изключени то тогава част от конкурсите ще отпаднат, говоря за конкурса за първоначално назначаване в търговска колегия и за преместване в търговска колегия, тъй като там броят на свободните места ще спадне под 10. Пак казвам, решението на Върховния административен съд е абсолютно категорично. То е публикувано и, доколкото е необжалваемо, влязло в сила. На мен ми се струва, че евентуалното прекратяване и постановяване на акт по същество на висящите производства, които са пред Върховния административен съд като че да е предопределено това решение, което е било и аргументът на КАК да предложи подобно разбиране.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще взема отношение във връзка с тези 8 бройки. Аз не знам дали са точно 8 и колко са като бройки. /Кр. Шекерджиев: Точно 8 са./ Но, действително има такова решение, всичко го знаем, то е обнародвано в Държавен вестник. Във връзка с организацията на работата във Върховен административен съд от миналата седмица съм издал заповед по силата на която всички производства, които са спрени, във връзка с тези оспорвания, се насрочиха за 28 февруари в извънредни заседания на колегията, за да може да се приключат тези производства във възможно най-кратки срокове. Тука, доколкото знам, освен бройките, които висят във

Върховния административен съд, има и такива, които сме спрели в наши произнасяния до приключване на това производство. Производствата, които са във Върховния административен съд, са различни, те не са еднакви. Там има производства, които са назначени на тези бройки и се оспорва тяхното назначение. Има искания за назначаване, където има откази, и се оспорват тези откази. Затова аз не мога да кажа и никой от нас не може да каже съдът какво решение ще постанови по тези казуси. Аз не смятам, че тези бройки са свободни. За тях има висящи съдебни производства. Моето лично становище е, принципно, че тези бройки не могат да бъдат включвани, към днешна дата, за конкурс.

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само ще добавя нещо, като подкрепям изцяло това, което каза г-н Чолаков. Вие си спомняте, че разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от закона беше предмет на разглеждане пред Конституционния съд. Там се отхвърли искането за обявяването като противоконституционна тази разпоредба. Отделно, пред Върховния административен съд беше образувано производство по чл. 193 по наредбата, издадена за приложението.., по § 6, да. Фактически, Върховният административен съд, 5-членен състав, се произнесе, вече е влязло в сила решението, окончателно е, но това решение няма режим на автоматизъм по отношение на висящите производства. Мотивите и съображенията ги обясни г-н Чолаков. Има различни производства на различни основания - отказ или оспорване, че не е бил назначен и т.н., поради което съдът трябва по всички тези дела; всички тези случаи, които са предмет на това решение за конкурс, да се произнесе по същество с решение, да влезе в сила и тогава вече тези бройки да се считат като свободни за обявяването им за конкурс.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Освен всичко останало, аз, доколкото си спомням, тука имаме 3 висящи производства пред нас, като

административен орган. Ако ние, съответно, се произнесем по тях, това също подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, ако ние не назначим тези колеги, които са спрени до приключване на производството пред Върховния административен съд. Изключително правораздавателната власт на съда е да се произнесе по всички тези производства. И аз смятам, че докато няма влезли в сила решения не можем да ги включим за конкурс. От мене каквото зависи, съм организиран така дейността на върховния съд, за да може по-бързо да има постановени съдебни решения.

Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, аз искам да направя една малка корекция на това, което се говори тука. Свободните длъжности са 8, но ситуацията е различна. Три от тях са предмет на спор пред Върховния административен съд - 2 в Софийски градски съд и 1 в Окръжен съд-София. Три длъжности са висящи пред нас и 2 длъжности са абсолютно свободни по конкурс за търговска колегия на градския съд, който приключи преди една или две седмици, който обявихме ние. Тоест, там по-скоро 193, тъй като решенията на съда имат действие занапред и той отменя § 6, тези 2 длъжности, ми се струват свободни, които по приключилия конкурс и където няма нито назначаване, нито искане, нито каквото и да било. Мисля, че там не може да използваме по § 6, по този конкурс.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Вижте, съдът все пак преценява и съотношението на актовете преди това. Има тези правомощия, нека оставим съдът да преценява.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз казвам за тези два щата, които не са нито висящи при нас, нито са висящи в съда, няма оспорване. Това първо.

Второ. Уважаеми колеги, миналата седмица тази точка пак беше на нашето разглеждане и тогава мнозинството взе решение да се отложи и да се изпрати в КАК, която да прецени натовареността на органите, където предлага обявяването на конкурс и въз основа на тази натовареност да направи предложение. Това беше нашето решение. Аз тука не мога да разбера Комисията по атестиране и конкурси преценила ли е тази натовареност и как я е преценила, т.е. няма нито един ред мотиви дали органите в Бургас, в Пловдив, в София-окръг, Русе, Монтана, Разград, Враца, са натоварени до степен, която да позволява обявяването на конкурс? Аз съм подготвен относно тази натовареност, но не знам дали вие сте подготвени, защото тука не виждам нито едно изречение. Аз се подготвих на самостоятелно основание и имам мотив. При това положение, ако действително КАК не е съобщила тази натовареност и няма желание да го направи, аз ще помоля да се отложи отново разглеждането на тази точка и вече този конкурс да се изпрати в комисия „Съдебна карта и натовареност“ и там... /оживление в залата/...Но не, трябва да се вземе становище. Защо, например, откриваме конкурс за Враца, за Разград, за Монтана, наказателно отделение, където за цялото 6-месечие 8 съдии са постановили 20 присъди и 10 споразумения? Това ми се струва разумно относно кадровата политика на този Съвет. Защото тука говорим за Велико Търново - 8 съдии, общо 23 решени дела, първоинстанционни, и 21 въззивни. Трябва ли да назначим още двама? Това ми е питането? Защо трябва? Това искам да разбера. Защото, както тука се говори, за да нямат по две присъди на 6-месечие, а да имат само една. Това ли целим?

Г-жо Дишева, заповядайте, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз искам да изразя принципно съображение по отношение на тези 8 бройки, за които делата са висящи

във Върховния административен съд. Изразих това становище и пред КАК. То съответства на становището, което г-н Чолаков изрази. Тези бройки не са свободни. Ние не можем да бъдем сигурни какъв ще бъде изходът от съдебните производства. Образно казано, нека да оставим съдът да реши тези спорове. Може да обявим конкурс за останалите места. Далеч съм от мисълта на това заседание сега да тълкувам приложението на решението на Върховния административен съд, с което е отменена нормата на § 6 от Преходните разпоредби на Наредба № 1, съдът ще го направи, несъмнено, но същественото е, че към настоящия момент тези места не са свободни и аз не споделям становището на г-н Шекерджиев, че автоматично след решението за отмяна на § 6 следва отмяна на решенията за назначаване в случаите, когато се обжалват такива решения.

Още едно изречение. Колкото се касае за преценката на натовареността в окръжните съдилища, в които КАК предлага разкриване на бройки, тази натовареност е преценена. Въпросът неколkokратно е обсъждан на заседания на Комисията по атестиране и конкурси, като е съобразена освен, аз мисля, че г-н Шекерджиев, ако иска, може да го отрази това нещо, но понеже съм взела думата с едно изречение ще кажа. Освен натовареността, сме взели предвид и специализацията, която съществува в окръжните съдилища и идеята за съществуване на специализация, доколкото окръжните съдилища в голяма част от случаите действат като въззивни съдилища, в някои случаи и като първоинстанционни, и на следващо място необходимостта от формиране на съдебни състави в съответните съдилища. Тези обстоятелства са съобразени. Освен това, ние вече в Комисията по натовареност и тук на Съдийска колегия взехме решения за съкращаване на свободни длъжности „съдия“ в окръжните съдилища. В съдилищата, за които преценихме, че натоварването е под средното за

страната и съкращаването на длъжност „съдия“ няма да доведе до съществени затруднения в работата на съда, както от гледна точка на натовареността, така и на формирането на състави и съответно взехме решение за разкриване на тези бройки в Специализирания наказателен съд, мисля, че две бройки бяха, една в Специализирания апелативен съд и в Софийски градски съд. Така че, този въпрос, по мое виждане, е обсъждан. Ние сме на прага, образно казано, да обявим конкурс за окръжните съдилища от началото на месец юли, поне непрекъснато афишираме такова намерение. Вече е февруари, не можем да направим това, поради обструкции, които аз, поне в конкретния случай, не разбирам, с оглед на проведените наши предходни дебати и взети решения, както в комисията, така и на Съдийска колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, неслучайно аз поставих въпроса за чл. 193, ал. 6 като своеобразен преюдициален. Категорично искам да се съглася с колегата Кояджиков, че тези 8 места, те имат особен профил. За 3 от тях имаме спрени производства от Съдийската колегия, това е разгледано в КАК, това ще бъде предоставено на вашето внимание да вземем решение в следващото заседание. Няма никакво съмнение, че следва да бъде възобновено производството, защото то е спряно до приключване на процес, който вече е приключил с влязъл в сила съдебен акт. Три от тях са висящи пред Върховния административен съд във връзка с магистрати, които са назначение с решение на Съдийската колегия, което е атакувано, а именно с оплаквания, свързани с чл. 193, ал. 6. Колегата Кояджиков е абсолютно прав. Местата в търговско отделение въобще не са заемани, те не са предмет на никакъв спор и, доколкото аз чета решението на Върховния административен съд, по отношение на тях при липса на спор и невъзможност да се приложи чл. 193, ал. 6, защото така пише в

решението, ми се струва, че няма пречка да бъдат включени. /Намесва се Г. Чолаков: Но защо са ги включили тези две бройки? Аз не мога да разбера? Като такива по чл. 193, ал. 6?/ Защото до настоящия момент те са били запазени за евентуално приложение на чл. 193, ал. 6. /Г. Чолаков: Но те са чисти тези бройки, там няма проблем./ Те са чисти... Само да обясня. Не може при действието на чл. 193, ал. 6.../Намесва се Ат. Дишева: Ние предлагаме, от КАК, да се възобнови и да вземем решение./ Да. Въпросът ми е следният, моля ви, нека само да кажа - с нищо друго от казаното от колежата Кояджиков не съм съгласен, но предлагам ви да вземем следното решение - дали да бъдат включени тези, нека бъдат 6 бройки, защото те са спорни - 3 пред Съдийска колегия, които са спрени и 3 пред Върховния административен съд, ако приемем, че тези двете, за които няма спор и не могат да бъдат заети по чл. 193 и двете в търговско отделение, могат да бъдат включени, нека гласуваме по този въпрос и когато го решим да вървим нататък, ще ви предложа евентуално алтернатива.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предложението на колежата Шекерджиев е първо да се гласува дали точка 2 да не бъдат осем, а да бъдат две бройки.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това са две бройки свободни в Търговско отделение на Софийски градски съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това сигурен сте, че са само две бройки в Търговско отделение и няма никакъв проблем там около тях?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, тъй като аз съм подготвен днес да ви кажа - 193, ал. 6 имаме осем бройки, от тях това са бройки, свързани, едната е в Софийски градски съд Гражданско отделение, едната е в Окръжен съд Бургас Наказателно отделение, съответно за съдиите Михайлова, Бедачев и Окръжен съд Варна Търговско отделение за съдията Димов. За тях има спор, както и

съдиите Вълкова, Стоева и Кандилова, съответно за Софийски градски съд Гражданско отделение и за Софийски окръжен съд Гражданско отделение. Две места - Софийски градски съд Търговско отделение, които бяха запазени за приложение на 193, ал. 6 по конкурса, който приключи преди две или три седмици, обявихме края му, те не са спорни, няма назначен, няма процес. От тази гледна точка нека гласуваме точка 2, защото тя предопределя всичко останало, дали да прибавим тези 8 или да прибавим само 2, или нищо да не прибавяме, ако някой смята, че и тези две не могат да бъдат прибавени.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това няма ли да промени всичко останало?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Разбира се, ще промени и затова ще ви дам варианти. Нека просто това решим, за да знам какво говорим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имаше процедурно предложение от колегата Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, за отлагане и ще ви говоря с цифри - предлага се разкриване на конкурс за Окръжен съд Монтана. В Окръжен съд Монтана в момента по щат са 5 души, правораздават 4, общо за първото шестмесечие тези хора са постановили 21 присъди, 3 споразумения и 22 въззивни дела. И тук ние предлагаме да увеличим щата. Те са драстично под средното натоварване за страната и дори и да не се обяви конкурс пак остават под средното за страната. Първо говоря за Монтана.

Следващият съд - Наказателно отделение - Велико Търново - 8 души съдии, постановили са общо 23 дела, от което 13 присъди, 10 споразумения и 24 въззивни наказателни дела. Това са 8 души за 6 месеца. Пак се предлага да обявим конкурс.

Говоря за съда в Разград. Съдът в Разград при 4 души личен състав са постановили 9 присъди за цялото шестмесечие. И питам как

това е преценено от КАК за натовареността на тези органи. Аз говоря само за тези органи, които са под средната статистика, средната натовареност за страната. Виждате, аз не обелвам дума за София-град, за София-област, Пазарджик, Пловдив, Бургас, Благоевград. Нищо не казвам и за Плевен. Говори се само за органите, които са под натовареността. Две места се предлагат да обявим две бройки за Добрич, в Добрич натовареността и с тези две бройки е доста под средната за страната - при 11 близо натовареност за Гражданското отделение. Аз съм ги, на мен са ми разделени по материи. Гражданското отделение при 11 натовареност Добрич с новите бройки ще бъдат 8 натовареност. Чакайте, аз не Ви прекъсвах, колега Шекерджиев. Правя процедурно предложение и се опитвам с факти...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Г-н Кояджиков направи процедурно предложение, отлагане на всички точки, свързани с конкурсите и събиране на материали във връзка с натовареността на всеки един орган, където се предлага /Др. Кояджиков - по материя/ По материя.

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Моля, да не го приемате по една проста причина. Тези материали са събрани, те са на вашето внимание, те са по материи и не са само за последната година, а за последните три. Ето защо не виждам какво КАК повече може или да обсъди, или какво може повече да събере. Очевидно всичко, което е необходимо за защитата на тезата, че трябва да бъдат взети, образно казано да не бъде обявен конкурс е известно както на г-н Кояджиков, така и на всеки един, всеки ще вземе решение сам за себе си, но да бавим конкурса с поредно отлагане за събиране на материали, които не е ясно какви са, предишният път беше натовареност, намерихме я, след това стана натовареност на три години, и това сторихме, след това стана натовареност на три години, но по отделения, и това сторихме! Ако

искате ще приложим и СИНС. Ако искате можем да приложим становища, може да броим дела, можем да броим томовете, каквото искате, но за мен това е шиканиране. Идеята е да не бъде обявен конкурс. И пак ви моля, нека гласуваме тази процедура, защото няма как да го пропуснем, но да съсредоточим разговора си не за натовареност на отделни съдебни органи, а за това колко места да обявим, след което ще говорим всичко останало! Само ми кажете какво да съберем още!

БОЯН НОВАНСКИ: Аз сега чета тук една справка, която не знам откъде дойде - Окръжен съд Враца е с натовареност 7,48 при средна 14. Ако им дадем още един?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Хубаво, но не ни го връщайте. Ние повече данни не можем да намерим!

Колега, Колегията решава, нека вземем решение да обявим или да не обявим, но не го връщайте на КАК, защото КАК няма какво друго да стори!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Натовареността, защото КАК не иска да изложи каквито и да било мотиви! /говорят всички/

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не се държи сметка за това, че не могат нито състави да се образуват, пада качеството. Вие какво искате, да обезлюдим съдилищата, да ги направим зле работещи, а достатъчно се разделихме на София и провинцията! /шум в залата/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, има предложение процедурно. Да го гласуваме така, както е направено от колегата Кояджиков. Чакайте малко, имаме процедурно предложение, дайте да гласуваме и да продължаваме нататък.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, да го върнем на Натовареност. Не знам защо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нека да гласуваме, изложиха се двата аргумента достатъчно аргументирано. Режим на гласуване по процедурното предложение за отлагане и изпращане на материалите на Комисия по натовареност, за да определим натовареността във всеки един съдебен орган. Нали така, колега Кояджиков?

Резултат - 5 гласа "за", 6 гласа "против". Отхвърля се процедурното предложение.

Сега предстои да гласуваме точка 2, това, което колегата Шекерджиев предложи, съответно, което е преюдициално, но аз тук предлагам първо вариант изцяло отпадане на осемте бройки, след това втори вариант за 6 и трети за 8. Моето предложение е изцяло да се махнат всички бройки, които са свързани със 193, ал. 6 и § 6 от Наредбата. Изцяло да отпадне. Това гласуваме в момента, да няма нито една бройка по точка 2. Който е "за", гласува "за", който е "против", гласува "против". Всички, които са процесни по 193, ал. 6. Всички осемте бройки. Това гласуваме в момента.

Резултат: 9 гласа "за", 2 гласа "против". При това положение, колеги, точка 2 се променя. **/решението е прегласувано по-долу/**

Г-н Шекерджиев, имате ли възможност оттук нататък да правите корекции?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, оттук насетне при това гласуване ние трябва да вземем следващата стъпка е управленско решение, дали сега да обявим всички налични, без тези осем, свободни бройки, респективно да започнем да правим разпределение по колегии, да вземем управленско решение какви по вид конкурси ще бъдат обявени, защото при това гласуване няма да има конкурс за първоначално назначаване в Търговско отделение и за преместване в Търговско отделение, ще има само за първоначално назначаване в Гражданско за две места, преместване в Гражданско две места и по

едно за първоначално назначаване в Наказателно отделение и за преместване в Наказателно отделение. Това е първата алтернатива да продължим нататък, като тези осем на практика няма да бъдат обхванати от конкурса и ще бъдат заемани, ако бъдат заети някога единствено по реда на командироване. Втори вариант. До другият конкурс. Пак искам да напомня, че предходния е от 2016 г.

Втори вариант - да вземем решение да изчакаме края на процедурите, ако действително те приключат до края на този месец /намесва се Георги Чолаков - на 28 февруари са насрочени всички дела/ Кр. Шекерджиев - тогава евентуално да ги включим в съответния конкурс за окръжни съдилища и да бъде направено разпределението с тяхното наличие. Нали разбрахте двете хипотези? КАК е разглеждал и двата варианта, защото първото решение на КАК беше без 193, ал. 6, така че ние сме подготвени и за двата варианта. Опитвам се просто да го накъсам на отделни стъпки и да вървим нататък. Ще помоля да не говорим за натовареност, защото не става дума за това в момента.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз лично бих подкрепил вариант да изчакаме и тези осем бройки да бъдат включени, дотолкова доколкото вече достатъчно сме забавени, говорим за около месец забавяне. Не е без значение дали и тези осем бройки ще бъдат включени в конкурса, важни са тези бройки, като гледам в кои съдилища са тези бройки. Затова моето предложение ще бъде да отложим до приключване на всички процедури по 193, ал. 6. Ако съответно Колегията вземе друго решение означава, че ако не можем в момента да продължим? /Кр. Шекерджиев - можем/ Георги Чолаков - така или иначе ще гласуваме и двата варианта.

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моето становище е, че днес следва да продължим с обявяването на конкурсите за преместване, защото трябва

да изчакаме подаването, изтичането на срока за подаване на молби за участие в този конкурс, за да обявим конкурса за повишаване. Така че според мен няма защо да губим повече време, защото ако ние отложим до приключване на съдебните производства, свързани с оспорване на наши решения за назначаване или неназначаване по 193, ал. 6 във връзка с § 6 от Наредбата, това означава всъщност да приемем становището по предложението на г-н Кояджиков против което току-що гласувахме. Аз не намирам логика в подобно процедиране. Но защо всъщност предлагам да продължим с обявяването на конкурса. Вие казахте, че за 28-ми са насрочени всички съдебни производства. Това не означава обаче, че на тази дата първо ще бъдат обявени всички дела за решаване, защото ние не можем предварително да откажем, т.е. да предполагаме, че съда ще откаже събирането на допълнителни доказателства, отлагане и т.н., но дори и всички да бъдат обявени на тази дата най-малкото в едномесечен срок след това съда има за постановяване на решения, т.е. ние бихме се съгласили да отложим най-малко с двумесечен срок нашето произнасяне. Затова аз предлагам да продължим по процедурата, доколкото си спомням говоренето в КАК беше, че трябва на първо време да се обявят конкурсите за преместване, за да може след тяхното, т.е. след изтичане на срока за подаване на заявления, евентуално местата, за които не са подадени заявления за участие в конкурса по преместване да бъдат обявени в конкурс за повишаване. Това може да свърши в рамките буквално на един месец, даже мисля, че бяха за по-малко време изчисленията, за две седмици, и след това може да продължим с конкурса за повишаване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, можем ли в момента да вземем решение, имаме ли готовност колко ще бъдат за преместване, защото действително ако имаме възможност в момента да

стартираме преместването, да върви във времето, докато изчакаме за другите процедури?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, само искам да посоча, че преди да обявим конкурса ние трябва да се произнесем по наличието на свободните места, ние трябва да обявим свободните места, на база свободните места ние да вземем решение колко и какви по вид конкурси ще има, а след което да обявим първия от тях, който е за преместване, защото ние имаме, поне идеята на КАК е две седмици технологично време, за да може ако няма подадени документи да отиде това място на конкурса за повишаване. КАК и аз имам възможност да ви докладвам в подробности за конкурсите за преместване, които обаче могат да бъдат обявени за две места в Гражданско и за едно място в Наказателно отделение. Ако приключат производствата по 193, ал. 6 тогава в зависимост от резултата и тези места бъдат свободни, то тогава ще има основание да бъде обявен още един конкурс за преместване, той е в Търговско отделение. Ако ми дадете две минути почивка, нека погледна цифрите, но принципно ние имаме готовност. Не съм сигурен обаче, че ние можем да разделим процедурата по обявяването на свободните места като сега обявим едни, а след месец обявим други. /говорят помежду си/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Пет минути почивка!

/След почивката/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, продължаваме заседанието на Съдийска колегия.

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Колеги, извърших съответните справки, както казах и преди малко ако се добавят тези

осем места, тогава конкурсите стават три повече, по-скоро два повече, един за преместване, един за първоначално назначаване в Търговските отделения. На мен ми се струва, че закона не ни дава възможност сега да обявим само част от местата, които евентуално да бъдат впоследствие разпределени по отделните конкурси и след влизане в сила на съдебните актове във връзка с тези, които обсъждаме за тези осем бройки, да ги добавим. Ето защо ако ние днес обявим свободните места, то въз основа на това, което сторим ние, ще трябва да направим цялото планиране, няма опция, поне според мен, днес да обявим конкурс за Гражданска и Наказателна, а впоследствие да обявим за Търговска. Ето защо това са двата варианта - или отлагаме всички, за да обявим всички, или обявяваме наличните, без тези осем. КАК има готовност да ви предложи по конкурси, по органи, по бройки, с натоварване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има процедурно предложение, а именно да се отложат всички процедури, до приключване на процедурите по 193, ал. 6. Нали така, колега Шекерджиев? Аз го предложих това. Първо гласуваме това процедурно предложение, ако не събере съответното мнозинство, продължаваме нататък.

"За" или "против" отлагането.

Резултат - 7 гласа "за", 3 гласа "против". Има взето решение. Точка 5 изцяло се отлага.

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Проект на решение за обявяване на свободните длъжности „съдия“ в окръжните съдилища

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Отлага разглеждането на точката до произнасянето на Върховния административен съд по спрените административни производства във връзка с приложението на § 6 от Наредба № 1/09.02.2017 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: При този изход на гласуването нямам друга опция освен да предложа и да оттегля, защото няма как да продължим нататък точка 6, 7, 8 и 9. Те по-скоро трябва да бъдат отложени, защото ние имаме решение, което е съобразено и в двата варианта, с осемте, без осемте, просто трябва да изчакаме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, подлагам на гласуване отлагане на точка 6, 7, 8 и 9.

Гласуваме анблок.

Резултат: 8:2. Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне на свободните длъжности „съдия“ в окръжните съдилища за заемане чрез конкурси за преместване, повишаване в длъжност и първоначално назначаване

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Отлага разглеждането на т.т. 6, 7, 8 и 9, с оглед решението по т. 5 от настоящия дневен ред.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 10. Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложение на КАК да бъде открита, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194, ал. 1 от ЗСВ процедури за избор на административни ръководители, съответно председател на Окръжен съд Варна, председател на Районен съд Кубрат, председател на Районен съд Смолян, председател на Районен съд Девня и председателя на Районен съд Първомай. Съответно да бъде направено съответното обнародване в Държавен вестник и то да бъде публикувано също така на интернет-страницата на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, тук мисля, че дебат няма да проведем, ясни са, предстоят освобождаване на тези длъжности. Режим на гласуване направо.

10 гласа "за", 0 "против". Има взето решение.

/След проведеното явно гласуване/

10. ОТНОСНО: Проект на решение за откриване на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10.1. ОТКРИВА на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва:

10.1.1. Административен ръководител - председател на Окръжен съд - Варна - изтичащ мандат;

10.1.2. Административен ръководител - председател на Районен съд - Кубрат - изтичащ мандат;

10.1.3. Административен ръководител - председател на Районен съд - Смолян - изтичащ мандат;

10.1.4. Административен ръководител - председател на Районен съд - Девня - свободна длъжност;

10.1.5. Административен ръководител - председател на Районен съд - Първомай - свободна длъжност.

10.2. В едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в Държавен вестник могат да се подават в администрацията на Висшия съдебен съвет предложения за назначаване на административен ръководител на съответния орган на съдебната власт. Към предложението се прилагат: подробна автобиография, подписана от кандидата; копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност; медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване; концепция за работата като административен ръководител, която трябва да съдържа: лична мотивация за заемане на длъжността, анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт, очертаване на достиженията и проблемите в досегашната му дейност, набелязване на цели за развитието и мерки за тяхното достигане; удостоверение от Националната следствена служба, Столичната следствена служба или от окръжните следствени отдели към окръжните прокуратури за образувани досъдебни производства; декларация за имотното състояние, произхода на средствата за придобиване на имуществото и за наличието на частен интерес по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет; документи, удостоверяващи наличието на стаж по чл. 170 от ЗСВ и други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

10.3. Решението да се обнародва в "Държавен вестник" и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме със следващата точка.

Колега Шекерджиев, Вие сте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите точка 11 и точка 12 да докладвам заедно. Става дума за предложение на КАК по отношение на един и същи колеги, а именно Мая Маркова Джамбазова, заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд Търново. По точка 11 предложението на КАК е тя да бъде поощрена с отличие "личен почетен знак първа степен "златен", за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Следващата точка, ако ми позволите, за освобождаване на същия колега, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1, считано от 11.2.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания по тези точки? Аз ви предлагам режим на гласуване и по двете анблок.

Резултат - 10 гласа "за", 0 "против". Имаме взети решения и по двете точки.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. „а" от ЗСВ, Мая Георгиева Маркова - Джамбазова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд - Велико Търново, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак първа степен - златен" за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

12. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Мая Георгиева Маркова - Джамбазова от длъжността „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Апелативен съд - Велико Търново, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", считано от 11.02.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите точка 13 и 14 да докладвам заедно, става дума все за атестиране. По точка 13 е периодично атестиране на колегата Александър Желязков, той е съдия в Апелативен съд София. Атестационната комисия предлага "много добра" атестация с цифрово изражение 98 точки.

Другата точка е периодично атестиране на колегата Полина Бешкова, тя е съдия в Окръжен съд Пловдив, като Атестационната комисия предлага "много добро" атестиране с максималния брой 100 точки.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, предлагам гласуване по двете точки, така както са предложени от КАК.

Резултат - 10 гласа "за", 0 "против".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на Александър Цоков Желязков - съдия в Апелативен съд - София.

13.2. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Александър Цоков Желязков - съдия в Апелативен съд - София.

14.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Полина Петрова Бешкова - съдия в Окръжен съд - Пловдив.

14.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Полина Петрова Бешкова - съдия в Окръжен съд - Пловдив.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате думата, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 15 е отново предложение на КАК във връзка с атестиране, провеждане на атестационни процедури на съдии в административни съдилища, като предложението на КАК е следното - да бъде оставено без уважение предложението за извънредно атестиране на Марияна Димитрова Ширванян, тя е съдия в Административен съд Варна, поради липса на предпоставките на 197, ал. 5.

Да бъде оставено без уважение предложението за извънредно атестиране на Мирела Добрева Георгиева, тя е заместник-председател на Административен съд София-област, както и да бъде оставено без уважение предложението за извънредно атестиране на Христо Койчев, той е съдия в Административен съд Варна. По-нататък диспозитивите, виждате след диспозитивите са мотиви. Става дума за липса на изминали пет години от предходното атестиране, както и да бъде съответно открита процедура по отношение на колегите Красимир Кипров, Тинка Косева, Весела Николова, Силвия Димитрова и Станимир Христов, както и да бъде открита процедура по отношение на колегата Антоанета Аргирова, мотивите са отново пред вас, както и да се приеме, че участниците, които са с открита процедура за атестиране към настоящото произнасяне следва да участват в конкурса за повишаване в

длъжност "съдия" във Върховния административен съд, с резултатите от това атестиране. Става дума за 11 колеги, те са в 15.4, посочени в табличен вид. Мотивите за това са трайната практика на КАК, както и принципните решения за възможността те да бъдат атестирани. Обръщам внимание само на Христо Койчев. По отношение на Христо Койчев КАК е предложил да бъде оставена без уважение подадената молба за извънредно атестиране, тъй като неговия срок на атестиране, петгодишния, би следвало да изтече на 31.1.2019 г., защото предходната е била 31.1.2014 г. Колеги, към момента на произнасяне този колега е бил в пегодишния срок, но към настоящия момент той не е в петгодишния срок, така че в изпълнение на решението по отношение на колегата Койчев следва да бъде върнато на КАК за извършване на извънредно атестиране. Ето защо ви предлагам да гласуваме предложението с това изменение, а именно Христо Койчев да бъде върнат на КАК, с оглед извършване на извънредно атестиране, тъй като към настоящия момент вече са изтекли петте години.

/В залата влиза Лозан Панов/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

***/Заседанието продължава под председателството на
Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд/***

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, правилно разбирам, че по отношение на Христо Койчев предлагате да не откриваме процедура, както е предложението, а да открие?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: По правила би следвало да го стори КАК, но разбира се можем и ние да го направим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И това ли са хората, които подлежат на атестация в конкурса за "Върховен административен съд"?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Може и да бъде открита. Нека мине той към следващата точка към тези колеги, които са Кипров, Косева, Николова и т.н.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Да ги гласуваме разделно, така ли?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Само по отношение на Койчев предлагам да мине от 15.1.2. към следващото, тези, които следва да бъде открита процедура.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да бъде 15.1. за Ширванян и 15.2. за Мирела Добрева-Георгиева, а да отпадне Койчев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това е предложението на колегата Кояджиков. Моето предложение, защото правилата са ни такива, да го върнем на КАК, който да открие процедура евентуално, но можем и ние да го сторим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо гласуваме точка 15.1. и 15.2. Гласуваме ги заедно. Гласуваме за Марияна Ширванян, както и за Мирела Добрева Георгиева. Режим на гласуване. Както беше докладвано и както беше предложено от КАК.

Режим на гласуване.

11 гласа "за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

15. ОТНОСНО: Проект на решение по постъпили предложения за извънредно атестиране на участници в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховния административен съд, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 34/06.11.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението за извънредно атестиране на Марияна Димитрова Ширванян - съдия в Административен съд - Варна, поради липса на всички законови предпоставки по чл. 197, ал. 5, т. 1 във връзка с чл. 196, т. 4 от ЗСВ.

15.2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението за извънредно атестиране на Мирела Петрова Добрева - Георгиева - заместник-председател на Административен съд - София област, поради липса на всички законови предпоставки по чл. 197, ал. 5, т. 1 във връзка с чл. 196, т. 4 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване за съдия Христо Иванов Койчев.

Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да бъде открита по отношение на него процедура и всичко останало да бъде гласувано анблок, тези, които не сме гласували.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, възражения няма. Режим на гласуване.

11 гласа "за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.3. ОТКРИВА, на основание чл. 197, ал. 5, т. 1 във връзка с чл. 196, т. 4 от ЗСВ, процедура за извънредно атестиране на Христо Иванов Койчев - съдия в Административен съд - Варна.

15.3.1. Изпраща преписката на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, по компетентност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 16 е предложение на КАК за повишаване на Николай Стефанов, той е съдия в Районен съд Русе, понастоящем с ранг "съдия в АС" на място в по-горен ранг "съдия във ВКС и ВАС". Колеги, в хода на обсъждането би следвало само да кажа това, че при преценка на предпоставките за повишаване в ранг на този колега беше обсъдено това, че той е бил отстранен от длъжност за периода от 2015 г. до 2018 г., на основание чл. 231, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, след което е бил възстановен на длъжност "съдия" в Районен съд Русе, тъй като воденото срещу него наказателно производство е приключило с изцяло оправдателна присъда. Според КАК няма основание развитото се производство, особено когато е приключило по този начин, да бъде основание да се приеме, че не са налице предпоставки за повишаване в ранг.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Режим на гласуване по точка 16, повишаване в ранг на Николай Стефанов Стефанов.

11 гласа "за". Имаме решение по точка 16.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

16. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Николай Стефанов Стефанов - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, ако ми позволите 17 и 18 да ги докладвам заедно. Те са отново предложения на КАК за повишаване на Васил Петков, той е съдия в Районен съд Русе, понастоящем с ранг "съдия в АС", в по-горен ранг, а именно "съдия във ВКС и ВАС".

Следващата точка е за повишаване на колегата Владимир Крумов, той е съдия в Районен съд Видин, понастоящем с ранг "съдия в ОС", в по-горен ранг, а именно "съдия в АС".

По отношение на всеки един от тях според КАК са налице предпоставките, свързани с ранг, прослужено време, положително становище на Етичната комисия, както и комплексна оценка от последно атестиране "много добра".

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Колеги, гласуваме т. 17 и 18 анблок.

11 гласа "за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване анблок по т. 17 и 18/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Васил Маринов Петков - съдия в Районен съд - Русе, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

18. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Владимир Калоянов Крумов - съдия в Районен съд - Видин, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 19. Кой ще докладва?

АТАНСКА ДИШЕВА: Г-н Кояджиков?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: /не се чува/

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Направих това уточнение, за да разбера дали колегата Марчева е говорила с колегата Кояджиков, както обикновено се случва.

От името на комисия "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" към Съдийската колегия докладвам предложението по точка 19 от днешния дневен ред, а именно да приемем Обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния касационен съд за периода от 1 юли до 31 декември 2018 г., която е представена от председателя на Върховния касационен съд, на основание чл. 114, ал. 1, т. 14 от ЗСВ. Обобщената информация е на вашето внимание, тя е предоставена във вида, в който

това е правено и предишните случаи. Предлагам да вземем решение в този смисъл, знаете тя се предоставя на шест месеца, след това се изготвя годишен анализ за дейността на съответния орган на съдебна власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания? Ако няма, режим на гласуване по точка 19, приемане на информацията.

10 гласа. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

19. ОТНОСНО: Проект на решение относно обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния касационен съд за периода 01.07.2018 - 31.12.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

19.1. Приема обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния касационен съд за периода от 01.07.2018 г. до 31.12.2018 г., представена от председателя на ВКС на основание чл. 114, ал. 1, т. 14 от Закона за съдебната власт.

19.2. Обобщената информация **да се публикува** на интернет-страницата на Висшия съдебен съвет в раздел „Съдебна статистика“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 20.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Също от името на комисия "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" към Съдийската колегия докладвам предложение за решение по заявлението от съдия Атанас Кирилов Маскръчки, съдия в Окръжен съд Благоевград във връзка с

откритата процедура по чл. 194 от ЗСВ. Колегата се оттегля, т.е. депозирал е заявление, с което оттегля желанието си за участие в процедура по 194, ал. 1 от ЗСВ. В този смисъл комисията предлага да бъде прекратена процедурата по отношение на Окръжен съд Благоевград.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имаме заявление. Оттегляне. Режим на гласуване. Предложението е за прекратяване на процедурата.

9 гласа. Имам решение. Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

20. ОТНОСНО: Предложение за прекратяване на откритата с решение на Съдийската колегия на ВСС по т. 30, Протокол № 31/23.10.2018 г., процедура за преназначаване на 1 (един) съдия по реда на чл. 194, ал. 1 ЗСВ от Окръжен съд - Благоевград в Специализирания наказателен съд, във връзка с постъпило заявление за отказ от участие

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРЕКРАТЯВА откритата, с решение на Съдийската колегия на ВСС по т. 30, Протокол № 31/23.10.2018 г., процедура за преназначаване на 1 (един) съдия по реда на чл. 194, ал. 1 ЗСВ от Окръжен съд - Благоевград в Специализирания наказателен съд, поради оттегляне на заявеното желание от Атанас Кирилов Маскръчки - съдия в ОС - Благоевград.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 21.

Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Тя точката е на комисия "Натовареност", просто предложението е мое. Касае се за решение на Съдийската колегия преди няколко години, с което бяхме задължили

пограничните съдилища ежеседмично, даже мисля, че беше и ежеседмично да подават справки за делата по чл. 279-281 НК. Вече няма такава необходимост. Ние последното решение на нашата Съдийска колегия беше на три месеца, но няма такава необходимост, почти делата са на санитарния минимум и за да не утежняваме съдилищата с излишна бюрокрация комисията предлага да отменим това наше решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, становища няма. Режим на гласуване. Предложението е за отменяне на решението на Съдийска колегия т. 25.8 от 5.7.2016 г. и съответно от 31.2018 г. - т. 15.

9 гласа "за". Благодаря. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

21. ОТНОСНО: Предложение за отмяна на решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 11/05.07.2016 г., т. 25.8, относно отчитане натовареността на районните съдилища в граничните райони

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

21.1. Отменя решение на Съдийската колегия на ВСС по т. 25.8 от Протокол № 11/05.07.2016 г.

21.2. Отменя решение на Съдийската колегия на ВСС по т. 15 от Протокол № 4/30.01.2018 г.

21.3. Да се изпрати препис от решението на административните ръководители на Апелативен съд - Бургас и Апелативен съд - София, за сведение и изпълнение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 22.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, в т. 22 от днешния дневен ред е включен проект на решение във връзка с прилагане на разпоредбата на § 11 от ПЗР на Правила за отчитане на натовареността на съдиите. Предложението, което е докладвано е взето от комисия "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" на заседанието ѝ на 30 януари. То е в смисъл да се отложи приемането на решение по смисъла на § 11 от ПЗР от Правилата за отчитане на натовареността на съдиите, до произнасяне на Съдийската колегия на ВСС относно начина за изчисляване на натовареността на съдиите.

И точка 2 от предложението за решение: указва на административните ръководители на съдилищата към годишните доклади за дейността на съдилищата за 2018 г. да не прилагат справката по чл. 17, ал. 2 от Правилата за отчитане на натовареността на съдиите.

Аз, за да не вземам повторно думата, ще заявя, че съм против това решение. В този смисъл мисля, че беше постигнато съгласие на комисия "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" доколкото утре сме в работно съвещание по обсъждане на предложенията за отчитане на натовареността на съдиите. Доколкото си спомням, може и да бъркам, решението на комисията беше в смисъл, че това решение за приложение или не на § 11 във връзка с прилагането на справката по чл. 17, ал. 2 от Правилата се отложи до произнасянето по този въпрос. Става въпрос за прилагане към годишните отчети на съдилищата на справка за натовареността, която е въз основа на Правилата за отчитане на натовареността на съдиите. Вярно е, че миналата година взехме такова решение, то обаче беше продиктувано от идеята, че ние в много кратък срок ще вземем решение дали да прилагаме тази система или да прилагаме друга система и доколкото решението за това дали системата е достоверна или не беше отлагано

последователно от месец май 2017 г. от миналия персонален състав на ВСС, а след това и от нас, беше разумно в рамките на тази година и няколко месеца, през която ние работим като ВСС, в частност като Съдийска колегия да вземем такова решение. Аз лично ще гласувам против това предложение, защото считам, че по този начин ние предпоставяме изхода от нашия дебат по въпроса дали следва да се вземат предвид данните от системата за отчитане на натовареността, такава каквато съществува в момента. Отложихме само вземането на решение относно достоверността. Това отлагане обаче толкова много се проточи във времето, че то загуби като че ли своя смисъл и моето становище е, че използваме постановяването на подобно решение като претекст да заявим, че системата е недостоверна.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз мисля, че г-жа Дишева твърде не е права, защото това решение го взехме миналата година по същото време, с оглед изготвяне на годишните доклади на съдилищата, чийто срокове приключват сега на 10 февруари, ако се не лъжа беше, за първите съдилища и за да не стане объркване, защото едни пишеха ПОНС, други пишеха по чистата статистика го приехме тогава това решение. Няма, за съжаление, промяна от страна на Съдийската колегия като произнасяне по отношение на това коя система за натовареност ще ползва, поради което към настоящия момент нямаме никаква промяна на фактите, просто трябва да получим еднакви и съпоставими доклади от всички съдилища, така че просто трябва да им кажем - или ползвайте ПОНС, или ползвайте чистата статистика към момента. Няма никаква връзка с това, което ще последва като наше решение за програмата за натовареност, която ще приеме Съдийската колегия за в бъдеще.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания не виждам. Режим на гласуване. Гласуваме точка 22.

7 гласа "за", 2 гласа "против". Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

22. ОТНОСНО: Проект на решение във връзка с прилагане на разпоредбите на § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на Правилата за отчитане на натовареността на съдиите

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

22.1. ОТЛАГА приемането на решение по смисъла на § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на Правилата за отчитане на натовареността на съдиите, до произнасяне на Съдийската колегия на ВСС относно начина за изчисляване натовареността на съдиите.

22.2. УКАЗВА на административните ръководители на съдилищата към годишните доклади за дейността на съдилищата за 2018 г. да **не прилагат** справка по чл. 17, ал. 2 от ПОНС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 23. Ако няма кой да я докладва само ще кажа, че на мен ми беше изпратен доклад от г-жа Тодорова, тя е директор на дирекция "Международна дейност и протокол". Става дума за кандидатура на съдия, в случая съдия Иво Вътев, съдия в Софийски районен съд и съответно да одобрим неговата кандидатура за участие в процедурата на Европейската комисия за подбор на командировани национални експерти в Служба за борба с измамите ОЛАФ за вакантна позиция ОЛАФ 01 и съответно да възложим

на експертите от дирекция "Международна дейност и протокол" на администрацията на ВСС да предоставят документите на кандидата на дирекция "Човешки ресурси" в Министерството на външните работи за препращането им по съответния ред. Отново казвам, ние не вземаме решението за това дали Министерство на външните работи как ще процедира, става дума за това кандидатура на магистрат да бъде изпратена към Министерство на външните работи. Правели сме така и с други кандидатури, коментирали сме го също така.

Ако имате някакви изказвания, ако не, предлагам да гласуваме предложеното - одобряване на кандидатурата на съдия Иво Вътев и възлагането на дирекция "Международна дейност" да предостави документите на Министерство на външните работи - "Човешки ресурси".

9 гласа "за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

23. ОТНОСНО: Проект на решение по кандидатури на съдии за участие в процедура на Европейската комисия (ЕК) за подбор на командировани национални експерти (КНЕ) в Европейската служба за борба с измамите (OLAF), за вакантна позиция OLAF - 01, с краен срок за изпращане на кандидатурите в Министерство на външните работи (МВнР) - 19.02.2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

23.1. ОДОБРЯВА кандидатурата за участие в процедурата на Европейската комисия за подбор на командировани национални

експерти в Европейската служба за борба с измамите (OLAF), за вакантна позиция OLAF-01, на следния кандидат:

23.1.1. Иво Въртев - съдия в Софийски районен съд.

23.2. ВЪЗЛАГА на експертите от дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да предоставят документите на кандидата на дирекция „Човешки ресурси“ в Министерството на външните работи за препращането им по съответния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 24 е отново изпратена до мен от г-жа Тодорова, директор на дирекция "Международна дейност", с моя резолюция е вкарана в днешното заседание като редовна точка в дневния ред. Става дума за доклад, изготвен от съдия Неделчева, и.ф. "председател" на Специализиран наказателен съд, тя е участвала в среща на Мрежата на разследване и наказателно преследване на престъпления против човечеството, геноцид и военни престъпления, в гр. Хага, в периода 14-15 ноември 2018 г. Изготвила е доклад, точката има уведомителен характер, нека да приемем за сведение изготвения доклад от съдия Неделчева и да възложим на дирекция "Информационни технологии и съдебна статистика" да публикува доклада на интернет страницата на ВСС.

Няма изказвания. Режим на гласуване.

9 гласа "за". Имаме решение и по точка 24.

/След проведеното явно гласуване/

24. ОТНОСНО: Проект на решение за приемане на доклад от Мариета Неделчева - и. ф. административен ръководител на

Специализирания наказателен съд, от участие в 25-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, проведена в периода 14 - 15 ноември 2018 г., в гр. Хага, Кралство Нидерландия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

24.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от Мариета Неделчева - и.ф. административен ръководител на Специализирания наказателен съд, от участие в 25-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, проведена в периода 14-15 ноември 2018 г., в гр. Хага, Кралство Нидерландия.

24.2. ВЪЗЛАГА на Дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“ на АВСС да публикува доклада по т. 24.1 на Интернет страницата на ВСС, както следва:

- Доклад от Мариета Неделчева - и.ф. административен ръководител на Специализирания наказателен съд, от участие в 25-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, проведена в периода 14-15 ноември 2018 г., в гр. Хага, Кралство Нидерландия - в раздел „Международна дейност/Доклади анализи и решения/Доклади от международни срещи“ и Международна дейност/Международно сътрудничество/Международни организации/Национална съдебна мрежа за международно

сътрудничество по наказателни дела/ Доклади от международни участия на членове на мрежата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря ви. Успешно в 15 ч. успяхме да приключим. Пожелавам ви приятен ден!

Закриване на заседанието – 15.00 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

(Изготвен на 11.02.2019 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ